

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 60

15. mája 2017

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2017/C 151/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
---------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2017/C 151/02	Vec C-158/14: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 14. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State – Holandsko) – A, B, C, D/Minister van Buitenlandse Zaken (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika (SZBP) — Určité obmedzujúce opatrenia zamerané proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu — Spoločná pozícia 2001/931/SZBP — Rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV — Nariadenie (ES) č. 2580/2001 — Článok 2 ods. 3 — Zápis organizácie „Tigre oslobodenia tamilského Ílamu (LTTE)“ do zoznamu osôb, skupín a subjektov zapojených do teroristických činov — Prejudiciálna otázka týkajúca sa platnosti tohto zápisu — Súlad s medzinárodným humanitárnym právom — Pojem „teroristický čin“ — Činnosti ozbrojených síl počas ozbrojeného konfliktu)	2
2017/C 151/03	Vec C-157/15: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 14. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van Cassatie – Belgicko) – Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/G4S Secure Solutions NV (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 2000/78/ES — Rovnosť zaobchádzania — Diskriminácia na základe náboženstva alebo viery — Vnútorný poriadok podniku zakazujúci zamestnancom nosenie viditeľných politických, filozofických a náboženských symbolov na pracovisku — Priama diskriminácia — Neexistencia — Nepriama diskriminácia — Zákaz daný zamestnankyni nosiť moslimskú šatku)	3

2017/C 151/04	Vec C-162/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 14. marca 2017 – Evonik Degussa GmbH/Európska komisia (Odvolanie — Hospodárska súťaž — Články 101 a 102 ZFEÚ — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Článok 30 — Rozhodnutie Komisie, ktorým sa konštatuje protiprávny kartel na európskom trhu s peroxidom vodíka a perboritanom — Uverejnenie rozšírenej nedôvernej verzie tohto rozhodnutia — Zamietnutie žiadosti o dôverné zaobchádzanie s niektorými informáciami — Pôsobnosť vyšetrovateľa — Rozhodnutie 2011/695/EÚ — Článok 8 — Dôverné zaobchádzanie — Ochrana služobného tajomstva — Článok 339 ZFEÚ — Pojem „obchodné tajomstvá alebo iné dôverné informácie“ — Informácie pochádzajúce zo žiadosti o zhovievavosť — Zamietnutie žiadosti o dôverné zaobchádzanie — Legitímna dôvera)	4
2017/C 151/05	Vec C-188/15: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 14. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation – Francúzsko) – Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l’homme (ADDH)/Micropole SA, predtým Micropole Univers SA (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 2000/78/ES — Rovnosť zaobchádzania — Diskriminácia založená na náboženstve alebo viere — Podstatná a rozhodujúca požiadavka na zamestnanie — Pojem — Želanie zákazníka, aby služby neposkytovala pracovníka nosiaca moslimskú šatku)	4
2017/C 151/06	Vec C-323/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. marca 2017 – Polynt SpA/New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Európska chemická agentúra, Sitre Srl, Holandské kráľovstvo, Európska komisia (Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 1907/2006 (nariadenie REACH) — Článok 57 písm. f) — Povolenie — Látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy — Identifikácia — Rovnaká úroveň obáv — Cyklohexan-1,2-dikarboxilanhydrid, cis-cyklohexan-1,2-dikarboxilanhydrid a trans-cyklohexan-1,2-dikarboxilanhydrid)	5
2017/C 151/07	Vec C-324/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. marca 2017 – Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA/New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Európska chemická agentúra, Holandské kráľovstvo, Európska komisia (Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 1907/2006 (nariadenie REACH) — Článok 57 písm. f) — Povolenie — Látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy — Identifikácia — Rovnaká úroveň obáv — Hexahydrometylfталátový anhydrid, hexahydro-4-metylfталátový anhydrid, hexahydro-1-metylfталátový anhydrid a hexahydro-3-metylfталátový anhydrid)	6
2017/C 151/08	Vec C-414/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. marca 2017 – Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang, Stichting Woonstede/Európska komisia, Belgické kráľovstvo, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Odvolanie — Štátna pomoc — Existujúca pomoc — Článok 108 ods. 1 ZFEÚ — Schémy pomoci pre spoločnosti zabezpečujúce sociálne bývanie — Nariadenie (ES) č. 659/1999 — Články 17, 18 a 19 — Posúdenie zlučiteľnosti schémy existujúcej pomoci s vnútorným trhom zo strany Komisie — Návrh príslušných opatrení — Závazky prijaté vnútroštátnymi orgánmi s cieľom dosiahnuť súlad s právom Únie — Rozhodnutie o zlučiteľnosti — Rozsah súdneho preskúmania — Právne účinky)	6
2017/C 151/09	Vec C-415/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. marca 2017 – Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl/Európska komisia, Belgické kráľovstvo, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Odvolanie — Štátna pomoc — Existujúca pomoc — Článok 108 ods. 1 ZFEÚ — Schémy pomoci pre spoločnosti zabezpečujúce sociálne bývanie — Nariadenie (ES) č. 659/1999 — Články 17, 18 a 19 — Posúdenie zlučiteľnosti schémy existujúcej pomoci s vnútorným trhom zo strany Komisie — Návrh príslušných opatrení — Závazky prijaté vnútroštátnymi orgánmi s cieľom dosiahnuť súlad s právom Únie — Rozhodnutie o zlučiteľnosti — Rozsah súdneho preskúmania — Právne účinky)	7
2017/C 151/10	Vec C-493/15: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) zo 16. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione – Taliansko) – Agenzia delle Entrate/Marco Identi (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Daň z pridanej hodnoty — Článok 4 ods. 3 ZEÚ — Šiesta smernica — Štátna pomoc — Odpustenie dlhov fyzických osôb, voči ktorým bol vyhlásený konkurz (esdebitazione) — Nevymožiteľnosť dlhov na DPH)	7

2017/C 151/11	Vec C-528/15: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 15. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud – Česká republika) – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie/Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu — Nariadenie Rady (EÚ) č. 604/2013 (Dublin III) — Článok 28 ods. 2 — Zaistenie na účely odovzdania — Článok 2 písm. n) — Značné riziko úteku — Objektívne kritériá — Absencia zákonnej definície)	8
2017/C 151/12	Vec C-536/15: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 15. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Holandsko) – Tele2 (Holandsko) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Elektronické komunikačné siete a služby — Smernica 2002/22/ES — Článok 25 ods. 2 — Telefónne informačné služby a služby telefónnych zoznamov — Smernica 2002/58/ES — Článok 12 — Telefónne zoznamy účastníkov — Sprístupnenie osobných údajov účastníkov na účely poskytovania verejne dostupných telefónnych informačných služieb a služieb telefónnych zoznamov — Súhlas účastníka — Rozlišovanie podľa členského štátu, v ktorom sa poskytuje verejne dostupná telefónna informačná služba a služba telefónnych zoznamov — Zásada zákazu diskriminácie)	9
2017/C 151/13	Vec C-563/15: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 15. marca 2017 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Životné prostredie — Smernica 2008/98/ES — Články 13 a 15 — Nakladanie s odpadom — Ochrana zdravia ľudí a životného prostredia — Zodpovednosť — Skládky)	9
2017/C 151/14	Vec C-3/16: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van beroep te Brussel – Belgicko) – Lucio Cesare Aquino/Belgische Staat (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Právo Únie — Práva priznané jednotlivcom — Porušenie súdom — Prejudiciálne otázky — Podanie návrhu na Súdny dvor — Vnútroštátny súd rozhodujúci v poslednom stupni)	10
2017/C 151/15	Vec C-47/16: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) zo 16. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa – Lotyšsko) – Valsts ieņēmumu dienests/„Veloserviss“ SIA (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Colná únia — Colný kódex Spoločenstva — Článok 220 ods. 2 písm. b) — Dodatočné vyberanie dovozného cla — Legitímna dôvera — Podmienky uplatnenia — Omyl colných orgánov — Povinnosť dovozcu konať v dobrej viere a overiť okolnosti vydania osvedčenia o pôvode „formulár A“ — Dôkazné prostriedky — Správa Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF))	11
2017/C 151/16	Vec C-138/16: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) zo 16. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Handelsgericht Wien – Rakúsko) – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)/Zürs.net Betriebs GmbH (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Duševné vlastníctvo — Autorské práva a s nimi súvisiace práva v informačnej spoločnosti — Smernica 2001/29/ES — Právo týkajúce sa verejného prenosu diel — Článok 3 ods. 1 — Výnimky a obmedzenia — Článok 5 ods. 3 písm. o) — Šírenie televízneho vysielania prostredníctvom miestnej káblovej siete — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca výnimky pre zariadenia umožňujúce prístup pre maximálne 500 predplatiteľov ako aj pre retransmisii verejného rozhlasového alebo televízneho vysielania v tuzemsku)	12
2017/C 151/17	Vec C-211/16: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) zo 16. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione Tributaria Provinciale di Torino – Taliansko) – Bimotor SpA/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z pridanej hodnoty — Zásada daňovej neutrality — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca maximálnu hornú hranicu výšky náhrady alebo kompenzácie úľavy alebo preplatku dane z pridanej hodnoty)	13

2017/C 151/18	Vec C-253/16: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 15. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles – Belgicko) – FlibTravel International SA, Léonard Travel International SA/AAL Renting SA a i. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 96 ZFEÚ — Pôsobnosť — Vnútroštátna právna úprava zakazujúca taxislužbám ponúkať zákazníkom jednotlivé sedadlá — Vnútroštátna právna úprava zakazujúca taxislužbám vopred určiť ich cieľové miesto — Vnútroštátna právna úprava zakazujúca taxislužbám nadháňanie zákazníkov)	13
2017/C 151/19	Vec C-615/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) 28. novembra 2016 – Giovanna Judith Kerr/Fazenda Pública	14
2017/C 151/20	Vec C-26/17 P: Odvolanie podané 19. januára 2017: Birkenstock Sales GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 9. novembra 2016 vo veci T-579/14, Birkenstock Sales GmbH/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)	14
2017/C 151/21	Vec C-32/17 P: Odvolanie podané 23. januára 2017: Apcoa Parking Holdings GmbH proti uzneseniu Všeobecného súdu (siedma komora) z 8. novembra 2016 v spojených veciach T-268/15 a T-272/15, Apcoa Parking Holdings GmbH/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)	15
2017/C 151/22	Vec C-74/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Düsseldorf (Nemecko) 10. februára 2017 – Jonathan Heintges/Germanwings GmbH	17
2017/C 151/23	Vec C-75/17 P: Odvolanie podané 9. februára 2017: Fiesta Hotels & Resorts, S.L. proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 30. novembra 2016 vo veci T-217/15, Fiesta Hotels & Resorts/EUIPO – Residencial Palladium (Palladium Palace Ibiza Resort & Spa)	17
2017/C 151/24	Vec C-76/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) 13. februára 2017 – SC Petrolel-Lukoil, Maria Magdalena Georgescu/Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice	19
2017/C 151/25	Vec C-94/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 23. februára 2017 – Rafael Ramón Escobedo Cortés/Banco de Sabadell S.A.	19
2017/C 151/26	Vec C-96/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social de Terrassa (Španielsko) 22. februára 2017 – Gardenia Vernaza Ayovi/Consorti Sanitari de Terrassa	20
2017/C 151/27	Vec C-102/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de Contas (Portugalsko) 28. februára 2017 – Secretaria Regional de Saúde dos Açores/Ministério Público	21
2017/C 151/28	Vec C-121/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené kráľovstvo) 8. marca 2017 – Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK) obchodujúca pod názvom „Mylan“	21
2017/C 151/29	Vec C-122/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (Írsko) 9. marca 2017 – David Smith/Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Írsko, Attorney General	22
2017/C 151/30	Vec C-127/17: Žaloba podaná 10. marca 2017 – Európska komisia/Poľská republika	22
2017/C 151/31	Vec C-128/17: Žaloba podaná 10. marca 2017 – Poľská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie	24

2017/C 151/32	Vec C-138/17 P: Odvolanie podané 17. marca 2017: Európska únia zastúpená Súdny dvorom Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia rozšírená komora) z 10. januára 2017 vo veci T-577/14, Gascogne Sack Deutschland a Gascogne/Európska únia	25
2017/C 151/33	Vec C-146/17 P: Odvolanie podané 22. marca 2017: Gascogne Sack Deutschland GmbH a Gascogne S. A. proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia rozšírená komora) z 10. januára 2017 vo veci T-577/14, Gascogne Sack Deutschland a Gascogne/Európska únia	26
Všeobecný súd		
2017/C 151/34	Vec T-681/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 28. marca 2017 – El-Qaddafi/Rada („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Líbyi — Zmrazenie finančných prostriedkov — Obmedzenia vstupu na územie Únie a prechodu cez toto územie — Ponechanie mena žalobkyne — Právo na obhajobu — Povinnosť odôvodnenia“)	28
2017/C 151/35	Vec T-112/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 30. marca 2017 – Grécko/Komisia („EPUZF — Záručná sekcia — EPZF a EPFRV — Výdavky vylúčené z financovania — Nariadenie (ES) č. 1782/2003 — Nariadenie (ES) č. 796/2004 — Schéma pomoci na plochu — Pojem trvalé pasienky — Povinnosť odôvodnenia — Proporcionalita — Paušálna finančná oprava — Odpočet predchádzajúcej opravy“) .	29
2017/C 151/36	Vec T-210/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 28. marca 2017 – Deutsche Telekom/Komisia („Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkajúce sa konania o uplatnení pravidiel hospodárskej súťaže — Zamietnutie prístupu — Povinnosť odôvodnenia — Výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov tretej osoby — Výnimka vzťahujúca sa na ochranu účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly — Prevažujúci verejný záujem — Konzultácia s tretími stranami — Transparentnosť — Neposkytnutie odpovede na opakovanú žiadosť v stanovenej lehote“) .	29
2017/C 151/37	Vec T-387/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 29. marca 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (J AND JOY) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Slovná ochranná známka Európskej únie J AND JOY — Skoršia národná obrazová ochranná známka joy SPORTSWEAR — Relatívne dôvody zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Podobnosť tovarov — Podobnosť označení — Kritériá posúdenia — Kombinovaná ochranná známka — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	30
2017/C 151/38	Vec T-388/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 29. marca 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (JN-JOY) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Slovná ochranná známka Európskej únie JN-JOY — Skoršia národná obrazová ochranná známka joy SPORTSWEAR — Relatívne dôvody zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Podobnosť tovarov — Podobnosť označení — Kritériá posúdenia — Kombinovaná ochranná známka — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	31
2017/C 151/39	Vec T-389/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 29. marca 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (J&JOY) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Obrazová ochranná známka Európskej únie J&JOY — Skoršia národná obrazová ochranná známka joy SPORTSWEAR — Relatívne dôvody zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Podobnosť tovarov — Podobnosť označení — Kritériá posúdenia — Kombinovaná ochranná známka — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	31
2017/C 151/40	Vec T-501/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 29. marca 2017 – Holandsko/Komisia („EPZF a EPFRV — Výdavky vylúčené z financovania — Integrovaný správny a kontrolný systém — Zníženia a vylúčenia z dôvodu nedodržania pravidiel krízového plnenia — Menej závažné nedodržanie — Článok 24 ods. 2 nariadenia (ES) č. 73/2009 — Článok 71 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1122/2009 — Dôkazné bremeno — Výklad prílohy II nariadenia (ES) č. 73/2009“)	32

2017/C 151/41	Vec T-538/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 28. marca 2017 – Regent University/EUIPO – Regent's College (REGENT UNIVERSITY) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Slovná ochranná známka Európskej únie REGENT UNIVERSITY — Skoršia národná obrazová ochranná známka REGENT'S COLLEGE — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámény — Článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 53 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009“	33
2017/C 151/42	Vec T-638/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 29. marca 2017 – Alcohol Countermeasure Systems (International)/EUIPO – Lion Laboratories (ALCOLOCK) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Slovná ochranná známka Európskej únie ALCOLOCK — Slovná ochranná známka Spojeného kráľovstva ALCOLOCK — Relatívny dôvod zamietnutia — Článok 8 ods. 1 písm. a) a b) a článok 53 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Riadne používanie skoršej ochrannéj známky“)	33
2017/C 151/43	Vec T-733/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 28. marca 2017 – Portugalsko/Komisia („Nevykonalie rozsudku Súdneho dvora konštatujúceho nesplnenie povinnosti štátom — Penále — Rozhodnutie o zaplatení penále — Zrušenie sporného vnútroštátneho opatrenia — Dátum ukončenia nesplnenia povinnosti“)	34
2017/C 151/44	Vec T-28/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 3. apríla 2017 – Nemecko/Komisia („EPZF a EPFRV — Výdavky vylúčené z financovania — Rozvoj vidieka — Pozemkové úpravy a obnova dedín — Výberové kritériá operácií — Zásada lojálnej spolupráce — Subsidiarita — Legitímna dôvera — Proporcionalita — Povinnosť odôvodnenia“)	34
2017/C 151/45	Vec T-209/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 30. marca 2017 – Apax Partners UK/EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX PARTNERS) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Prihláška slovnej ochrannéj známky Európskej únie APAX PARTNERS — Skoršia medzinárodná slovná ochranná známka APAX — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámény — Podobnosť služieb — Článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 53 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	35
2017/C 151/46	Vec T-215/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 3. apríla 2017 – Cop/EUIPO – Conexa (AMPHIBIAN) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu — Obrazová ochranná známka AMPHIBIAN — Absolútny dôvod zamietnutia — Rozlišovacia spôsobilosť — Neexistencia opisného charakteru — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	36
2017/C 151/47	Vec T-117/17: Žaloba podaná 23. februára 2017 – Proximus/Rada	36
2017/C 151/48	Vec T-124/17: Žaloba podaná 22. februára 2017 – Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon/ECB	37
2017/C 151/49	Vec T-161/17: Žaloba podaná 11. marca 2017 – Le Pen/Parlament	38
2017/C 151/50	Vec T-166/17: Žaloba podaná 8. marca 2017 – EKETA/Komisia	39
2017/C 151/51	Vec T-168/17: Žaloba podaná 16. marca 2017 – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs/Komisia	40
2017/C 151/52	Vec T-169/17: Žaloba podaná 17. marca 2017 – Pethke/EUIPO	40
2017/C 151/53	Vec T-177/17: Žaloba podaná 15. marca 2017 – EKETA/Komisia	41
2017/C 151/54	Vec T-183/17: Žaloba podaná 21. marca 2017 – Menta y Limón Decoración/EUIPO – Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (vyobrazenie muža v regionálnom kroji)	42
2017/C 151/55	Vec T-189/17: Žaloba podaná 20. marca 2017 – EKETA/Komisia	43
2017/C 151/56	Vec T-190/17: Žaloba podaná 22. marca 2017 – EKETA/Komisia	44

2017/C 151/57	Vec T-195/17: Žaloba podaná 27. marca 2017 – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (odtiene ružovej)	44
2017/C 151/58	Vec T-196/17: Žaloba podaná 27. marca 2017 – Naftogaz of Ukraine/Komisia	45
2017/C 151/59	Vec T-197/17: Žaloba podaná 28. marca 2017 – Abel a i./Komisia	46
2017/C 151/60	Vec T-198/17: Žaloba podaná 29. marca 2017 – EKETA/Európska komisia	47

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2017/C 151/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 144, 8.5.2017

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 129, 24.4.2017

Ú. v. EÚ C 121, 18.4.2017

Ú. v. EÚ C 112, 10.4.2017

Ú. v. EÚ C 104, 3.4.2017

Ú. v. EÚ C 95, 27.3.2017

Ú. v. EÚ C 86, 20.3.2017

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 14. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad van State – Holandsko) – A, B, C, D/Minister van Buitenlandse Zaken

(Vec C-158/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika (SZBP) — Určité obmedzujúce opatrenia zamerané proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu — Spoločná pozícia 2001/931/SZBP — Rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV — Nariadenie (ES) č. 2580/2001 — Článok 2 ods. 3 — Zápis organizácie „Tigre oslobodenia tamilského ľlamu (LTTE)“ do zoznamu osôb, skupín a subjektov zapojených do teroristických činov — Prejudiciálna otázka týkajúca sa platnosti tohto zápisu — Súlad s medzinárodným humanitárnym právom — Pojem „teroristický čin“ — Činnosti ozbrojených síl počas ozbrojeného konfliktu)

(2017/C 151/02)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: A, B, C, D

Žalovaný: Minister van Buitenlandse Zaken

Výrok rozsudku

1. Nie je zjavné, že by v zmysle judikatúry opierajúcej sa o rozsudky z 9. marca 1994, WD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU: C:1994:90), a z 15. februára 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101), žaloby o neplatnosť, podané na Všeobecnom súde Európskej únie osobami, ktoré sa nachádzajú v situácii, v akej sú odvolatelia vo veci samej, proti vykonávaciemu nariadeniu Rady (EÚ) č. 610/2010 z 12. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1285/2009, alebo proti aktom Únie predchádzajúcim tomuto vykonávaciemu nariadeniu týkajúcim sa zápisu subjektu „Tigre oslobodenia tamilského ľlamu (LTTE)“ do zoznamu stanoveného v článku 2 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 2580/2001 z 27. decembra 2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, mali byť prípustné.

2. Spoločná pozícia Rady 2001/931/SZBP z 27. decembra 2001 o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom a nariadenie č. 2580/2001 nebránia tomu, aby činnosti ozbrojených síl počas ozbrojeného konfliktu v zmysle medzinárodného humanitárneho práva predstavovali „teroristické činy“ v zmysle týchto aktov Únie, pričom skutočnosť, že by činnosti subjektu „Tigre oslobodenia tamilského ľlamu (LTTE)“ mohli predstavovať takéto činnosti, nemá vplyv na platnosť nariadenia č. 610/2010, ako aj akty Únie predchádzajúce tomuto vykonávaciemu nariadeniu týkajúcemu sa zápisu uvedeného v bode 1 tohto výroku.

(¹) Ú. v. EÚ C 194, 24.6.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 14. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van Cassatie – Belgicko) – Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/G4S Secure Solutions NV

(Vec C-157/15) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 2000/78/ES — Rovnosť zaobchádzania — Diskriminácia na základe náboženstva alebo viery — Vnútorňý poriadok podniku zakazujúci zamestnancom nosenie viditeľných politických, filozofických a náboženských symbolov na pracovisku — Priama diskriminácia — Neexistencia — Nepriama diskriminácia — Zákaz daný zamestnankyni nosiť moslimskú šatku)

(2017/C 151/03)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hof van Cassatie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Samira Achbita, Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Žalovaná: G4S Secure Solutions NV

Výrok rozsudku

Článok 2 ods. 2 písm. a) smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, sa má vykladať v tom zmysle, že zákaz nosiť moslimskú šatku, ktorý vyplýva z vnútorného predpisu súkromného podniku a ktorý zakazuje viditeľné nosenie akéhokoľvek politického, filozofického alebo náboženského symbolu na pracovisku, nepredstavuje priamu diskrimináciu na základe náboženstva alebo viery v zmysle tejto smernice.

Naopak, takýto vnútorný predpis súkromného podniku môže predstavovať nepriamu diskrimináciu v zmysle článku 2 ods. 2 písm. b) smernice 2000/78, ak sa preukáže, že zdanlivo neutrálna povinnosť, ktorú obsahuje, v skutočnosti vedie k osobitnému znevýhodneniu osôb hlásiacich sa k určitému náboženstvu alebo viere, pokiaľ nie je objektívne odôvodnená oprávneným cieľom, akým je uplatňovanie prístupu politickej, filozofickej, ako aj náboženskej neutrality zamestnávateľom v jeho vzťahoch s klientmi, a pokiaľ prostriedky na uskutočnenie tohto cieľa nie sú primerané a nevyhnutné, čo musí overiť vnútroštátny súd.

(¹) Ú. v. EÚ C 205, 22.6.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 14. marca 2017 – Evonik Degussa GmbH/Európska komisia(Vec C-162/15 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Hospodárska súťaž — Články 101 a 102 ZFEÚ — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Článok 30 — Rozhodnutie Komisie, ktorým sa konštatuje protiprávny kartel na európskom trhu s peroxidom vodíka a perboritanom — Uverejnenie rozšírenej nedôvernej verzie tohto rozhodnutia — Zamietnutie žiadosti o dôverné zaobchádzanie s niektorými informáciami — Pôsobnosť vyšetrovateľa — Rozhodnutie 2011/695/EÚ — Článok 8 — Dôverné zaobchádzanie — Ochrana služobného tajomstva — Článok 339 ZFEÚ — Pojem „obchodné tajomstvo alebo iné dôverné informácie“ — Informácie pochádzajúce zo žiadosti o zhovievavosť — Zamietnutie žiadosti o dôverné zaobchádzanie — Legitímna dôvera)

(2017/C 151/04)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Evonik Degussa GmbH (v zastúpení: C. Steinle, C. von Köckritz a A. Richter, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: G. Meessen, M. Kellerbauer a F. van Schaik, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 28. januára 2015, Evonik Degussa/Komisia (T-341/12, EU:T:2015:51), sa zrušuje rozsahu, v akom Všeobecný súd rozhodol, že vyšetrovateľ správne neuplatnil svoju právomoc odpovedať na námietky, ktoré Evonik Degussa GmbH vnesla s ohľadom na dodržiavanie zásad ochrany legitímnej dôvery a rovnosti zaobchádzania proti zamýšľanému zverejneniu podrobnej nedôvernej verzie rozhodnutia Komisie K(2006) 1766 v konečnom znení z 3. mája 2006 týkajúceho sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP proti Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, Eka Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret SA, Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA a Arkema SA (vec COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perboritan).
2. V zostávajúcej časti sa odvolanie zamieta.
3. Rozhodnutie Komisie K(2012) 3534 final z 24. mája 2012, ktorým sa zamieta žiadosť o dôverné zaobchádzanie podaná spoločnosťou Evonik Degussa GmbH, sa zrušuje v rozsahu, v akom ním vyšetrovateľ neuplatnil svoju právomoc odpovedať na námietky uvedené v bode 1 výroku tohto rozsudku.
4. Evonik Degussa GmbH a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 198, 15.6.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 14. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation – Francúzsko) – Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l'homme (ADDH)/Micropole SA, predtým Micropole Univers SA(Vec C-188/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 2000/78/ES — Rovnosť zaobchádzania — Diskriminácia založená na náboženstve alebo viere — Podstatná a rozhodujúca požiadavka na zamestnanie — Pojem — Želanie zákazníka, aby služby neposkytovala pracovníčka nosiaca moslimskú šatku)

(2017/C 151/05)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de cassation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l'homme (ADDH)

Žalovaná: Micropole SA, predtým Micropole Univers SA

Výrok rozsudku

Článok 4 ods. 1 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, sa má vykladať v tom zmysle, že vôľu zamestnávateľa zohľadňovať želanie zákazníka, aby služby uvedeného zamestnávateľa už neboli poskytované pracovníčkou, ktorá nosí moslimskú šatku, nemožno považovať za podstatnú a rozhodujúcu požiadavku na zamestnanie v zmysle tohto ustanovenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 221, 6.7.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. marca 2017 – Polynt SpA/New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Európska chemická agentúra, Sitre Srl, Holandské kráľovstvo, Európska komisia

(Vec C-323/15 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 1907/2006 (nariadenie REACH) — Článok 57 písm. f) — Povolenie — Látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy — Identifikácia — Rovnaká úroveň obáv — Cyklohexan-1,2-dikarboxilanhydrid, cis-cyklohexan-1,2-dikarboxilanhydrid a trans-cyklohexan-1,2-dikarboxilanhydrid)

(2017/C 151/06)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Polynt SpA (v zastúpení: C. Mereu a M. Grunchard, avocats)

Ďalší účastníci konania: New Japan Chemical, (v zastúpení: C. Mereu a M. Grunchard, avocats), REACH ChemAdvice GmbH, (v zastúpení: C. Mereu a M. Grunchard, avocats), Sitre Srl (v zastúpení: C. Mereu a M. Grunchard, avocats), Európska chemická agentúra (ECHA), (v zastúpení: M. Heikkilä, C. Buchanan, W. Broere, a T. Zbihlej, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Stuyck, advocaat), Holandské kráľovstvo, (v zastúpení: C. Schillemans a M. Bulterman, splnomocnené zástupkyne), Európska komisia, (v zastúpení: D. Kukovec a K. Mifsud-Bonnici, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Polynt SpA znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska chemická agentúra (ECHA).
3. Holandské kráľovstvo a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.
4. New Japan Chemical a REACH ChemAdvice GmbH znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 311, 21.9.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. marca 2017 – Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA/New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Európska chemická agentúra, Holandské kráľovstvo, Európska komisia

(Vec C-324/15 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 1907/2006 (nariadenie REACH) — Článok 57 písm. f) — Povolenie — Látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy — Identifikácia — Rovnaká úroveň obáv — Hexahydrometylftalátový anhydrid, hexahydro-4-metylftalátový anhydrid, hexahydro-1-metylftalátový anhydrid a hexahydro-3-metylftalátový anhydrid)

(2017/C 151/07)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľky: Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA (v zastúpení: C. Mereu a M. Grunchard, avocats)

Ďalší účastníci konania: New Japan Chemical (v zastúpení: C. Mereu a M. Grunchard, avocats), REACH ChemAdvice GmbH, (v zastúpení: C. Mereu a M. Grunchard, avocats), Sitre Srl (v zastúpení: C. Mereu a M. Grunchard, avocats), Európska chemická agentúra (ECHA) (v zastúpení: M. Heikkilä, C. Buchanan, W. Broere a T. Zbihlej, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Stuyck, advocaat), Holandské kráľovstvo (v zastúpení: C. Schillemans a M. Bulterman, splnomocnené zástupkyne), Európska komisia (v zastúpení: D. Kukovec a K. Mifsud-Bonnici, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Hitachi Chemical Europe GmbH a Polynt SpA znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska chemická agentúra (ECHA).
3. Holandské kráľovstvo a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.
4. New Japan Chemical a REACH ChemAdvice GmbH znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 311, 21.9.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. marca 2017 – Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang, Stichting Woonstede/Európska komisia, Belgické kráľovstvo, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

(Vec C-414/15 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Štátna pomoc — Existujúca pomoc — Článok 108 ods. 1 ZFEÚ — Schémy pomoci pre spoločnosti zabezpečujúce sociálne bývanie — Nariadenie (ES) č. 659/1999 — Články 17, 18 a 19 — Posúdenie zlučiteľnosti schémy existujúcej pomoci s vnútorným trhom zo strany Komisie — Návrh príslušných opatrení — Závazky prijaté vnútroštátnymi orgánmi s cieľom dosiahnuť súlad s právom Únie — Rozhodnutie o zlučiteľnosti — Rozsah súdneho preskúmania — Právne účinky)

(2017/C 151/08)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Odvolateľky: Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang, Stichting Woonstede (v zastúpení: L. Hancher, E. Besselink a P. Glazener, advocaten)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia (v zastúpení: S. Noë a P.-J. Loewenthal, splnomocnení zástupcovia), Belgické kráľovstvo, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (v zastúpení: M. Meulenbelt, advocaat)

Výrok rozsudku

1. Uznesenie Všeobecného súdu Európskej únie z 12. mája 2015, *Stichting Woonlinie a i./Komisia* (T-202/10 RENV, neuverejnené, EU:T:2015:287), sa zrušuje.
2. Vec sa vracia na ďalšie konanie Všeobecnému súdu Európskej únie.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 337, 12.10.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. marca 2017 – Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl/Európska komisia, Belgické kráľovstvo, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

(Vec C-415/15 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Štátna pomoc — Existujúca pomoc — Článok 108 ods. 1 ZFEÚ — Schémy pomoci pre spoločnosti zabezpečujúce sociálne bývanie — Nariadenie (ES) č. 659/1999 — Články 17, 18 a 19 — Posúdenie zlučiteľnosti schémy existujúcej pomoci s vnútorným trhom zo strany Komisie — Návrh príslušných opatrení — Záväzky prijaté vnútroštátnymi orgánmi s cieľom dosiahnuť súlad s právom Únie — Rozhodnutie o zlučiteľnosti — Rozsah súdneho preskúmania — Právne účinky)

(2017/C 151/09)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Odvolateľky: Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (v zastúpení: L. Hancher, E. Besselink a P. Glazener, advocaten)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, (v zastúpení: S. Noë a P.-J. Loewenthal, splnomocnení zástupcovia), Belgické kráľovstvo, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (v zastúpení: M. Meulenbelt, advocaat)

Výrok rozsudku

1. Uznesenie Všeobecného súdu Európskej únie z 12. mája 2015, *Stichting Woonpunt a i./Komisia* (T-203/10 RENV, neuverejnené, EU:T:2015:286), sa zrušuje.
2. Vec sa vracia na ďalšie konanie Všeobecnému súdu Európskej únie.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 337, 12.10.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) zo 16. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione – Taliansko) – Agenzia delle Entrate/Marco Identi

(Vec C-493/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Daň z pridanej hodnoty — Článok 4 ods. 3 ZEÚ — Šiesta smernica — Štátna pomoc — Odpustenie dlhov fyzických osôb, voči ktorým bol vyhlásený konkurz (esdebitazione) — Nevymožiteľnosť dlhov na DPH)

(2017/C 151/10)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Agenzia delle Entrate

Žalovaný: Marco Identi

Výrok rozsudku

Právo Únie, konkrétne článok 4 ods. 3 ZEÚ a články 2 a 22 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, ako aj právne predpisy v oblasti štátnej pomoci, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby boli dlhy na dani z pridanej hodnoty vyhlásené za nevyhnutné podľa vnútroštátnej právnej úpravy, ako je tá vo veci samej, stanovujúcej konanie o odpustení dlhov, v rámci ktorého súd môže za určitých podmienok vyhlásiť dlhy fyzickej osoby, ktoré neboli vyrovnané po ukončení konkurzného konania, týkajúceho sa tejto osoby, za nevyhnutné.

(¹) Ú. v. EÚ C 406, 7.12.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 15. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud – Česká republika) – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie/Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor

(Vec C-528/15) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu — Nariadenie Rady (EÚ) č. 604/2013 (Dublin III) — Článok 28 ods. 2 — Zaistenie na účely odovzdania — Článok 2 písm. n) — Značné riziko úteku — Objektívne kritériá — Absencia zákonnej definície)

(2017/C 151/11)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nejvyšší správní soud

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie

Žalovaní: Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor

Výrok rozsudku

Článok 2 písm. n) v spojení s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013 ustanovujúceho kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov, sa majú vykladať v tom zmysle, že členským štátom ukladajú povinnosť stanoviť všeobecne záväzným právnym predpisom objektívne kritériá, na ktorých sa zakladajú dôvody, pre ktoré je možné domnievať sa, že žiadateľ, s ktorým je vedené konanie o odovzdaní, môže utiecť. Absencia takejto právneho predpisu má za následok neuplatniteľnosť článku 28 ods. 2 tohto nariadenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 16, 18.1.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 15. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Holandsko) – Tele2 (Holandsko) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Vec C-536/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Elektronické komunikačné siete a služby — Smernica 2002/22/ES — Článok 25 ods. 2 — Telefónne informačné služby a služby telefónnych zoznamov — Smernica 2002/58/ES — Článok 12 — Telefónne zoznamy účastníkov — Sprístupnenie osobných údajov účastníkov na účely poskytovania verejne dostupných telefónnych informačných služieb a služieb telefónnych zoznamov — Súhlas účastníka — Rozlišovanie podľa členského štátu, v ktorom sa poskytuje verejne dostupná telefónna informačná služba a služba telefónnych zoznamov — Zásada zákazu diskriminácie)

(2017/C 151/12)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV

Žalovaný: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

za účasti: European Directory Assistance NV

Výrok rozsudku

1. Článok 25 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica „univerzálnej služby“), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25. novembra 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „požiadavky“ uvedený v tomto článku zahŕňa aj žiadosť podniku so sídlom v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom majú sídlo podniky, ktoré pridelujú telefónne čísla účastníkom, a ktorý požaduje relevantné informácie, ktoré majú tieto podniky k dispozícii na účely poskytovania verejne dostupných telefónnych informačných služieb a služieb telefónnych zoznamov v tomto členskom štáte a/alebo v iných členských štátoch.
2. Článok 25 ods. 2 smernice 2002/22, zmenenej a doplnenej smernicou 2009/136, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby podnik, ktorý prideluje telefónne čísla účastníkom a ktorý má podľa vnútroštátnej právnej úpravy povinnosť získať od týchto účastníkov súhlas s použitím údajov, ktoré sa ich týkajú, na účely poskytovania telefónnych informačných služieb a služieb telefónnych zoznamov, formuloval túto žiadosť tak, aby uvedení účastníci vyjadrili svoj súhlas s týmto použitím osobitne podľa toho, v ktorom členskom štáte podniky, ktoré by mohli požadovať informácie uvedené v tomto ustanovení, poskytujú tieto služby.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 27, 25.1.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 15. marca 2017 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo

(Vec C-563/15) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Životné prostredie — Smernica 2008/98/ES — Články 13 a 15 — Nakladanie s odpadom — Ochrana zdravia ľudí a životného prostredia — Zodpovednosť — Skládky)

(2017/C 151/13)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: L. Pignataro-Nolin a E. Sanfrutos Cano, splnomocnené zástupkyne)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: A. Gavela Llopis, splnomocnená zástupkyňa)

Výrok rozsudku

1. Španielske kráľovstvo tým, že vo vzťahu k skládkam: Torremolinos (Malaga), Torrent de S'Estret (Andratx, Malorka), Hoya de la Yegua de Arriba (Yaiza, Lanzarote), Barranco de Butihondo (Pájara, Fuerteventura), La Laguna-Tiscamanita (Tuineje, Fuerteventura), Lomo Blanco (Antigua, Fuerteventura), Montaña de Amagro (Galdar, Gran Canaria), Franja Costera de Botija (Galdar, Gran Canaria), Cueva Lapa (Galdar, Gran Canaria), La Colmena (Santiago del Teide, Tenerife), Montaña Los Giles (La Laguna, Tenerife), Las Rosas (Güimar, Tenerife), Barranco de Tejina (Guía de Isora, Tenerife), Llano de Ifara (Granadilla de Abona, Tenerife), Barranco del Carmen (Santa Cruz de La Palma, La Palma), Barranco Jurado (Tijarafe, La Palma), Montaña Negra (Puntagorda, La Palma), Lomo Alto (Fuencaliente, La Palma), Arure/Llano Grande (Valle Gran Rey, La Gomera), El Palmar – Taguluche (Hermigua, La Gomera), Paraje de Juan Barba (Alajeró, La Gomera), El Altito (Valle Gran Rey, La Gomera), Punta Sardina (Aguilo, La Gomera), Los Llanillos (La Frontera, El Hierro), Faro de Orchilla (La Frontera, El Hierro), Montaña del Tesoro (Valverde, El Hierro), Arbancon (Kastília-La Mancha), Galve de Sorbe (Kastília-La Mancha), Hiendelaencina (Kastília-La Mancha), Tamajón (Kastília-La Mancha), El Casar (Kastília-La Mancha), Cardeñosa (Ávila), Miranda de Ebro (Burgos), Poza de la Sal (Burgos), Acebedo (León), Bustillo del Páramo (León), Cármenes (León), Gradefes (León), Noceda del Bierzo (León), San Millán de los Caballeros (León), Santa María del Páramo (León), de Villaornate y Castro (León), Cevico de La Torre (Palencia), Palencia (Palencia), Ahigal de los Aceiteros (Salamanca), Alaraz (Salamanca), Calvarrasa de Abajo (Salamanca), Hinojosa de Duero (Salamanca), Machacón (Salamanca), Palaciosrubios (Salamanca), Peñaranda de Bracamonte (Salamanca), Salmoral (Salamanca), Tordillos (Salamanca), de Basardilla (Ségovie), Cabezuela (Ségovie), Almaraz del Duero (Zamora), Cañizal (Zamora), Casaseca de las Chanas (Zamora), La Serratilla (Abanilla), Las Rellanas (Santomera) a El Labradorcico (Águilas), neprijalo potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa nakladanie s odpadom vykonávalo bez ohrozovania zdravia ľudí, poškodzovania životného prostredia, a najmä bez rizika pre vodu, ovzdušie, pôdu, rastliny alebo živočíchy, a aby každý pôvodný pôvodca odpadu alebo iný držiteľ odpadu vykonal spracovanie odpadu sám, alebo prenechal spracovanie obchodníkovi alebo zariadeniu alebo podniku, ktoré vykonávajú činnosti spracovania odpadu, alebo zabezpečil, aby spracovanie zriadilo verejné alebo súkromné zariadenie na zber odpadu v súlade s článkami 4 a 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 13 a 15 ods. 1 tejto smernice.
2. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 16, 18.1.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van beroep te Brussel – Belgicko) – Lucio Cesare Aquino/Belgische Staat

(Vec C-3/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Právo Únie — Práva priznané jednotlivcom — Porušenie súdom — Prejudiciálne otázky — Podanie návrhu na Súdny dvor — Vnútroštátny súd rozhodujúci v poslednom stupni)

(2017/C 151/14)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hof van beroep te Brussel

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Lucio Cesare Aquino

Žalovaný: Belgische Staat

Výrok rozsudku

1. Článok 267 tretí odsek ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že súd, ktorého rozhodnutia možno napadnúť opravným prostriedkom podľa vnútroštátneho práva, nemožno považovať za súd rozhodujúci v poslednom stupni v prípade, ak kasačný opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu tohto súdu nebol preskúmaný z dôvodu späťvzatia zo strany žalobcu.
2. Na druhú otázku nie je potrebné odpovedať.
3. Článok 267 tretí odsek ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že súd rozhodujúci v poslednom stupni môže upustiť od predloženia prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru, ak sa kasačný opravný prostriedok zamietne z dôvodov neprípustnosti, ktoré sú vlastné konaniu pred týmto súdom, ak boli dodržané zásady ekvivalencie a efektivity.

(¹) Ú. v. EÚ C 136, 18.4.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) zo 16. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa – Lotyšsko) – Valsts ieņēmumu dienests/„Veloserviss“ SIA

(Vec C-47/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Colná únia — Colný kódex Spoločenstva — Článok 220 ods. 2 písm. b) — Dodatočné vyberanie dovozného cla — Legitímna dôvera — Podmienky uplatnenia — Omyl colných orgánov — Povinnosť dovozcu konať v dobrej viere a overiť okolnosti vydania osvedčenia o pôvode „formulár A“ — Dôkazné prostriedky — Správa Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF))

(2017/C 151/15)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākā tiesa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Valsts ieņēmumu dienests

Žalovaná: „Veloserviss“ SIA

Výrok rozsudku

1. Článok 220 ods. 2 písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000, sa má vykladať v tom zmysle, že dovozca sa môže dovoliavať legitímnej dôvery na základe tohto ustanovenia s cieľom namietať proti dodatočnému vybratiu dovozného cla, poukazujúc na svoju dobrú vôľu, iba ak sú splnené tri kumulatívne podmienky. Najskôr je potrebné, aby uvedené clo nebolo vybrané v dôsledku chyby, ktorej sa dopustili samotné príslušné orgány; ďalej táto chyba musí mať taký charakter, že nemohla byť rozumne zistiteľná osobou zodpovednou za zaplatenie cla, ktorá konala v dobrej viere; a napokon osoba zodpovedná za zaplatenie cla dodržala všetky platné ustanovenia týkajúce sa colného vyhlásenia. Taká legitímna dôvera nie je daná, najmä ak pri tovare, pri ktorom sú zjavné dôvody pochybovať o správnosti osvedčenia o pôvode „formulár A“, sa dovozca zdrží zisťovania okolností vydania tohto osvedčenia, v plnom rozsahu svojich možností, aby overil, či tieto pochybnosti boli odôvodnené. Taká povinnosť však neznamená, že by dovozca bol vo všeobecnosti povinný systematicky overovať okolnosti vydania osvedčenia o pôvode „formulár A“ colnými orgánmi štátu vývozu. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby s prihliadnutím na všetky konkrétne okolnosti konania vo veci samej posúdil, či sú tieto tri podmienky v danom prípade splnené.

2. Článok 220 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 2913/92, zmeneného a doplneného nariadením č. 2700/2000, sa má vykladať v tom zmysle, že v konaní, ako je konanie vo veci samej, možno z informácií uvedených v správe Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) vydedukovať, že dovozca sa nemôže dovoliavať legitímnej dôvery podľa tohto ustanovenia s cieľom namietat proti dodatočnému vybratiu dovozného cla. Pokiaľ však táto správa obsahuje iba všeobecný opis predmetnej situácie, čo príslúcha overiť vnútroštátnemu súdu, nemôže sama osebe postačovať na právne dostatočné preukázanie toho, že tieto podmienky sú skutočne splnené vo všetkých ohľadoch, najmä pokiaľ ide o relevantné správanie vývozcu. Za takýchto okolností v zásade príslúcha colným orgánom štátu dovozu predložiť prostredníctvom dodatočných dôkazných prostriedkov dôkaz o tom, že vydanie nesprávneho osvedčenia o pôvode „formulár A“ colnými orgánmi štátu vývozu možno pripisovať nesprávnemu opisu skutočností zo strany vývozcu. Ak však colné orgány štátu dovozu nemôžu predložiť uvedený dôkaz, dovozcomi príslúcha, aby preukázali, že uvedené osvedčenie bolo vydané na základe vývozcom správne uvedených skutočností.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 111, 29.3.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) zo 16. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Handelsgericht Wien – Rakúsko) – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)/Zürs.net Betriebs GmbH

(Vec C-138/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Duševné vlastníctvo — Autorské práva a s nimi súvisiace práva v informačnej spoločnosti — Smernica 2001/29/ES — Právo týkajúce sa verejného prenosu diel — Článok 3 ods. 1 — Výnimky a obmedzenia — Článok 5 ods. 3 písm. o) — Šírenie televízneho vysielania prostredníctvom miestnej káblovej siete — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca výnimky pre zariadenia umožňujúce prístup pre maximálne 500 predplatiteľov ako aj pre retransmisiu verejného rozhlasového alebo televízneho vysielania v tuzemsku)

(2017/C 151/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Handelsgericht Wien

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)

Žalovaná: Zürs.net Betriebs GmbH

Výrok rozsudku

Článok 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti a článok 11 bis Bernského dohovoru o ochrane literárnych a umeleckých diel z 9. septembra 1886 v znení vyplývajúcom z Parížskeho aktu z 24. júla 1971 zmeneného a doplneného 28. septembra 1979 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava v spore vo veci samej, podľa ktorej požiadavke získať súhlas autora na základe výlučného práva týkajúceho sa verejného prenosu nepodlieha súbežný, úplný a nezmenený prenos rozhlasového alebo televízneho vysielania tuzemskej vysielajúcej organizácie prostredníctvom káblov v tuzemsku, pokiaľ tento prenos predstavuje iba technický spôsob prenosu a bol zohľadnený autorom diela pri udeľovaní súhlasu s pôvodným prenosom, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

Článok 5 smernice 2001/29, a najmä odsek 3 písm. o) tohto článku, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava uvedená v spore vo veci samej, podľa ktorej požiadavke získať súhlas autora na základe výlučného práva týkajúceho sa verejného prenosu nepodlieha rozhlasové alebo televízne vysielanie prostredníctvom spoločného anténového zariadenia, ak na toto anténové zariadenie nie je napojených viac ako 500 predplatiteľov, a že sa preto takáto právna úprava musí uplatňovať v súlade s článkom 3 ods. 1 tejto smernice, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 222, 20.6.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) zo 16. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione Tributaria Provinciale di Torino – Taliansko) – Bimotor SpA/ Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino

(Vec C-211/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z pridanej hodnoty — Zásada daňovej neutrality — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca maximálnu hornú hranicu výšky náhrady alebo kompenzácie úľavy alebo preplatku dane z pridanej hodnoty)

(2017/C 151/17)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Commissione Tributaria Provinciale di Torino

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Bimotor SpA

Žalovaná: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino

Výrok rozsudku

Článok 183 prvý odsek smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2010/45/EÚ z 13. júla 2010, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava v spore vo veci samej, ktorá obmedzuje kompenzáciu niektorých daňových pohľadávok úľavami na dani z pridanej hodnoty iba v rámci vopred stanovenej maximálnej hranice za každé daňové obdobie, pokiaľ vnútroštátny právny poriadok stanovuje v každom prípade možnosť, aby zdaniteľná osoba získala všetky úľavy na dani z pridanej hodnoty v primeranej lehote.

(¹) Ú. v. EÚ C 251, 11.7.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 15. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles – Belgicko) – FlibTravel International SA, Léonard Travel International SA/AAL Renting SA a i.

(Vec C-253/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 96 ZFEÚ — Pôsobnosť — Vnútroštátna právna úprava zakazujúca taxislužbám ponúkať zákazníkom jednotlivé sedadlá — Vnútroštátna právna úprava zakazujúca taxislužbám vopred určiť ich cieľové miesto — Vnútroštátna právna úprava zakazujúca taxislužbám nadhľadanie zákazníkov)

(2017/C 151/18)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: FlibTravel International SA, Léonard Travel International SA

Žalovaní: AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS, Ryad SCRI, Taxis Bachir & Cie SCS, Abdelhamid El Barjaji, Abdelouahab Ben Bachir, Sotax SCRI, Mostapha El Hammouchi, Boughaz SPRL, Sahbaz SPRL, Jamal El Jelali, Mohamed Chakir Ben Kadour, Taxis Chalkis SCRL, Mohammed Gheris, Les délices de Fes SPRL, Abderrahmane Belyazid, E.A.R. SCS, Sotrans SPRL, B.M.A. SCS, Taxis Amri et Cie SCS, Aramak SCS, Rachid El Amrani, Mourad Bakkour, Mohamed Agharbiou, Omar Amri, Jmili Zouhair, Mustapha Ben Abderrahman, Mohamed Zahyani, Miltotax SPRL, Lextra SA, Ismael El Amrani, Farid Benazzouz, Imad Zoufri, Abdel-Ilah Bokhamy, Ismail Al Bouhali, Bahri Messaoud & Cie SCS, Mostafa Bouzid, BKN Star SPRL, M.V.S. SPRL, A.B.M.B. SCS, Imatrans SPRL, Reda Bouyaknouden, Ayoub Tahri, Moulay Adil El Khatir, Redouan El Abboudi, Mohamed El Abboudi, Bilal El Abboudi, Sofian El Abboudi, Karim Bensbih, Hadel Bensbih, Mimoun Mallouk, Abdellah El Ghaffouli, Said El Aazzoui

Výrok rozsudku

Článok 96 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňuje na obmedzenia uložené prevádzkovateľom taxislužieb, ako sú obmedzenia v konaní vo veci samej.

(¹) Ú. v. EÚ C 260, 18.7.2016.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo
(Portugalsko) 28. novembra 2016 – Giovanna Judith Kerr/Fazenda Pública**

(Vec C-615/16)

(2017/C 151/19)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľka: Giovanna Judith Kerr

Odporkyňa v odvolacom konaní: Fazenda Pública

Prejudiciálna otázka

Preto sa vnútroštátny súd pýta, či sa ustanovenia článku 135 ods. 1 písm. f) a článku 15 ods. 2 smernice Rady 2006/112/ES (¹) z 28. novembra 2006 (režim oslobodenia od dane) majú vykladať v tom zmysle, že sa vzťahujú len na účastníkov zmlúv o predaji práv na užívanie nehnuteľností, ktoré sa uzatvorila, alebo či ich tiež možno vykladať v tom zmysle, že sa vzťahujú aj na činnosť vykonávanú žalobkyňou, ktorá spočíva v získavaní klientov a propagovaní služieb, ktoré majú zaručiť, že podnik uvádzajúci tieto služby na trh uskutoční predaj, podľa vopred stanovených usmernení a obmedzení týkajúcich sa zliav a reklamných darov

(¹) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

**Odvolanie podané 19. januára 2017: Birkenstock Sales GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu
(piata komora) z 9. novembra 2016 vo veci T-579/14, Birkenstock Sales GmbH/Úrad Európskej únie
pre duševné vlastníctvo (EUIPO)**

(Vec C-26/17 P)

(2017/C 151/20)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Birkenstock Sales GmbH (v zastúpení: C. Menebröcker, Rechtsanwalt a V. Töbelmann, Rechtsanwältin)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 9. novembra 2016 (vec T-579/14) v rozsahu, v akom zamietol žalobu odvolateľky,
- vyhovieť návrhom podaným na prvom stupni na Všeobecnom súde Európskej únie týkajúcim sa výrobkov, ohľadne ktorých bola žaloba odvolateľky zamietnutá,
- zaviazat' EUIPO na náhradu trov konania pred Súdny dvorom, Všeobecným súdom a odvolacím senátom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Odvolateľka sa domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu z 9. novembra 2016 vo veci T-579/14 týkajúceho sa medzinárodného zápisu ochrannej známky č. 1132742 v rozsahu, v akom zamietol žalobu odvolateľky a vyhovieť návrhom podaným na prvom stupni týkajúcim sa výrobkov, ohľadne ktorých bola žaloba odvolateľky zamietnutá.
2. Odvolateľka sa ako prvé opiera o porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 ⁽¹⁾ z dôvodu, že Všeobecný súd nesprávne uplatnil zásady o trojrozmernej ochrannej známke na medzinárodný zápis ochrannej známky, ktorá je predmetom tohto konania. Odvolateľka ďalej namietla, že Všeobecný súd pri posúdení medzinárodného zápisu ochrannej známky podľa zásad o trojrozmernej ochrannej známke neurčil „normy a zvyky dotknutých sektorov“ pre výrobky, ktoré sú predmetom tohto konania, a nakoniec, že v rámci posúdenia celkového dojmu medzinárodného zápisu ochrannej známky uplatnil prísnejšie kritériá, ako stanovuje článok 7 ods. 1 písm. b) 207/2009.
3. Okrem toho odvolateľka namietla rozporuplnosť prvostupňového rozsudku v rozsahu, v akom sa v ňom konštatuje, že rozlišovacia spôsobilosť označenia sa musí stanoviť podľa samotného označenia, avšak do posúdenia zahrnul aj otázky používania a pre posúdenie otázky, či pre označenie možno zároveň zohľadniť dvoj a trojrozmerné používanie, odkázal na svoj vlastný skorší rozsudok.
4. Odvolateľka ďalej namietla skreslenie skutkových okolností v rozsahu, v akom rozsudok uvádza, že EUIPO nemusel podložiť svoj názor, že medzinárodný zápis ochrannej známky sa výrazným spôsobom neodchyľuje od obvyklého používania v dotknutých sektoroch, keďže odvolací senát vychádzal zo skutočností, ktoré vyplývajú zo všeobecne nadobudnutej praktickej skúsenosti o predaji dotknutých výrobkov a môžu byť známe každému.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva; Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1.

Odvolanie podané 23. januára 2017: Apcoa Parking Holdings GmbH proti uzneseniu Všeobecného súdu (siedma komora) z 8. novembra 2016 v spojených veciach T-268/15 a T-272/15, Apcoa Parking Holdings GmbH/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

(Vec C-32/17 P)

(2017/C 151/21)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Apcoa Parking Holdings GmbH (v zastúpení: Dr. A. Lohmann, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil uznesenie Všeobecného súdu Európskej únie (siedma komora) z 8. novembra 2016, v spojených veciach T-268/15 a T-272/15,
- zrušil rozhodnutia štvrtého odvolacieho senátu EUIPO (predtým ÚHVT) z 25. marca 2015, vo veciach v odvolacích konaniach R 2062/2014-4 a R 2063/2014-4,
- zaviazal EUIPO na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa odvolateľky uznesenie je postihnuté procesnou vadou (prvý odvolací dôvod). Navyše porušuje právo Únie. Všeobecný súd nezohľadnil dôležité skutkové okolnosti (druhý odvolací dôvod). Skreslil skutkový stav (tretí odvolací dôvod). Uznesenie porušuje zásadu jednotnosti ochrany známky Európskej únie (štvrtý odvolací dôvod).

Prvý odvolací dôvod: Všeobecný súd rozhodol o žalobách bez toho, aby sa konalo pojednávanie. Odvolateľka však výslovne požadovala nariadenie pojednávania.

Pojednávanie by nebolo nadbytočné, pretože žaloba nebola ani zjavne neprípustná ani zjavne bez právneho základu. Preto uznesenie je postihnuté procesnou vadou.

Druhý odvolací dôvod: Uznesenie Všeobecného súdu porušuje právo Únie. Naopak ako rozhodol Všeobecný súd, nijaký absolútny dôvod zamietnutia v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009⁽¹⁾ nebráni zápisu sporných ochranných známok. Tieto známky nie sú opisnými označeniami.

Všeobecný súd nezohľadnil relevantné skutkové okolnosti. Domnieval sa, že pre verejnosť Spojeného kráľovstva anglofónny výraz „Parkway“ znamená parkovisko na železničnej stanici. Pritom nezobral do úvahy, že úrad pre ochranné známky vo Veľkej Británii sa už výslovne zaoberal touto otázkou dokonca v rámci pojednávania a po dôkladnom preskúmaní poprel existenciu opisného označenia. Pokiaľ sa výraz používa samostatne, tak ako je obsiahnutý v ochrannej známke, nemá význam, aký mu pripísal Všeobecný súd. Identické známky „Parkway“ boli na základe rozšírenia medzinárodného zápisu vo viacerých členských štátoch (okrem iných aj v Írsku), ako aj národnej prihlášky v Spojenom kráľovstve, považované za spôsobilé ochrany a zapísané.

Všeobecný súd tieto skutočnosti nezohľadnil a len poukázal na to, že vo všeobecnosti nie je viazaný vnútroštátnymi rozhodnutiami. Pritom prehliadol, že nebyť viazaný neznamená, že by bol zbavený povinnosti prinajmenšom zohľadniť a posúdiť všetky relevantné skutočnosti. Národné zápisy identických známok v členských štátoch jazykovej zóny, z ktorej sporné označenie pochádza, sú jednoznačne relevantné skutkové okolnosti. Ich celkové nezohľadnenie je nesprávnym právnym posúdením.

Tretí odvolací dôvod: Všeobecný súd vyvodil význam výrazu „Parkway“, na ktorom založil svoje rozhodnutie, z výrazov na dvoch miestach v slovníku. Tieto však reprodukoval neúplne a skreslene. Všeobecný súd nezobral do úvahy skutočnosť, že z týchto prameňov nemožno vyvodíť všeobecný význam výrazu „Parkway“ chápaný samostatne, spôsobom, na akom založil svoje rozhodnutie. Aj toto je možné vyvodíť z rozhodnutia úradu pre ochranné známky Spojeného kráľovstva o tamojšej spôsobilosti známky byť chránená. Presne tieto pramene v ňom boli prejednané. Tamojší úrad prišiel k záveru, že význam výrazu uvedený v slovníkoch nebráni jeho ochrane ako ochrannej známky. Pokiaľ by Všeobecný súd správne a neskreslene posúdil tieto pramene, musel by dospieť k tomu istému záveru. Rovnako aj skreslenie skutkového stavu je nesprávnym právnym posúdením.

Štvrtý odvolací dôvod: Uznesenie porušuje zásadu jednotnosti ochrany známky Európskej únie. Napriek tomu, že pre nijaký členský štát Únie neexistuje absolútny dôvod zamietnutia zápisu, Všeobecný súd zabránil odvolateľke dosiahnuť pre známky jednotnú ochranu Európskej únie.

⁽¹⁾ Nariadenie (ES) č. 207/2009 Rady z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (kodifikované znenie), Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Düsseldorf (Nemecko)
10. februára 2017 – Jonathan Heintges/Germanwings GmbH**

(Vec C-74/17)

(2017/C 151/22)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Jonathan Heintges

Žalovaná: Germanwings GmbH

Prejudiciálne otázky

- I. Má sa článok 12 ods. 1 nariadenia (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že v tomto ustanovení uvedená „ďalšia náhrada“ zahŕňa iba také nároky, ktoré sú založené na dôvodoch nachádzajúcich sa mimo tohto nariadenia?
- II. a. V prípade zápornej odpovede na otázku I.: Má sa článok 8 nariadenia (ES) č. 261/2004 vykladať v tom zmysle, že z tohto ustanovenia v prípade, že letecká spoločnosť si nesplní svoje povinnosti vyplývajúce z odsekov 1 a 2 tohto článku, pre cestujúceho vyplýva samostatný nárok na náhradu z dôvodu neposkytnutia uvedených služieb, a ak áno, zahŕňa tento nárok aj úhradu nákladov cestujúceho, ktorý si sám zabezpečil dopravu do svojho konečného cieľa?
- aa. V prípade kladnej odpovede na otázku II. písm. a): Podlieha nárok na náhradu týkajúci sa náhradnej dopravy, ktorú si zabezpečil sám cestujúci, započítaniu stanovenému v článku 12 ods. 1 druhej vety nariadenia (ES) č. 261/2004?
- b. V prípade kladnej odpovede na otázku I. a v prípade, že vnútroštátne právo obsahuje ustanovenie, podľa ktorého má cestujúci z dôvodu nesplnenia povinnosti vyplývajúcej z článku 8 nariadenia voči leteckej spoločnosti nárok na úhradu nákladov, ktoré mu vznikli, pretože si sám zabezpečil náhradnú dopravu, podlieha tento nárok na náhradu existujúci podľa vnútroštátneho práva započítaniu podľa článku 12 ods. 1 druhej vety nariadenia?
- c. V prípade odpovede v prospech započítania bez ohľadu na to, či podľa otázky II. písm. a) alebo II. písm. b), má sa článok 12 vykladať v tom zmysle, že započítanie je automatické bez toho, aby sa ho povinná strana musela dovolávať?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

**Odvolyanie podané 9. februára 2017: Fiesta Hotels & Resorts, S.L. proti rozsudku Všeobecného súdu
(šiesta komora) z 30. novembra 2016 vo veci T-217/15, Fiesta Hotels & Resorts/EUIPO – Residencial
Palladium (Palladium Palace Ibiza Resort & Spa)**

(Vec C-75/17 P)

(2017/C 151/23)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaťelka: Fiesta Hotels & Resorts, S.L. (v zastúpení: J.-B. Devaureix a J. C. Erdozain López, advokáti)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) a Residencia Palladium S.L.

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil v celom rozsahu rozhodnutie Všeobecného súdu z 30. novembra 2016 vo veci T-217/15,
- vyhovel v celom rozsahu žalobným návrhom,
- uložil žalovanému a ďalšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

1. **Prvý odvolací dôvod** je založený na skutočnosti, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ktoré spočíva v tom, že na účely článku 8 ods. 4 nariadenia Rady č. 207/2009⁽¹⁾ z 26. februára 2009 o ochrannnej známke Spoločenstva (ďalej len „nariadenie“) možno požiadavku, aby „m[al] väčší ako iba miestny“ dosah, splniť bez ohľadu na geografické územie, na ktorom majiteľ ochrannnej známky vykonáva svoju činnosť. Tento výklad prekračuje doslovný význam pojmu „miestny“, a skresľuje účel, z ktorého vychádza článok 8 ods. 4 nariadenia. Napadnuté rozhodnutie vychádza z údajného nesprávneho právneho posúdenia preto, že pri posudzovaní otázky, či údajné nezapísané obchodné meno má alebo nemá miestny význam, boli zohľadnené dokumenty vyvolávajúce účinky mimo územia Španielska.

Na druhej strane zo skutočnosti, že služby poskytované podnikom, na označovanie ktorého sa používa ochranná známka, alebo obchodné meno, sú poskytované medzinárodnej verejnosti, nemožno odvodzovať, že používanie označenia je širšie ako miestne.

Záver, ku ktorému v rozsudku dospel Všeobecný súd v súvislosti s požiadavkou, aby „m[al] väčší ako iba miestny“ dosah, je teda v rozpore s účelom článku 8 ods. 4 nariadenia. Všeobecný súd v tejto súvislosti v rozsudku pripúšťa, že táto požiadavka, pokiaľ je uplatnená na obchodné meno namietané voči prihláške ochrannnej známky Európskej únie, nezávisí od miestneho dosahu podniku, ktorý ho používa, ale od „geografického rozmiestnenia jeho zákazníkov alebo od dobrého mena, ktoré získalo u verejnosti na celoštátnej, alebo dokonca medzinárodnej úrovni“. Týmto argumentom Všeobecný súd v rozsudku prekročil reštriktívny účel článku 8 ods. 4 nariadenia, pretože umožňuje jednoduché preukázanie toho, že bol prerušený výlučne miestny význam tým, že nezapísané označenie sa jednoducho používa na internete, alebo – za okolností prejednávanej veci – tým, že hostia ubytovania v dotknutom podniku pochádzajú z rôznych krajín.

2. **Druhý odvolací dôvod** je založený na skutočnosti, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ktoré spočíva v tom, že na účely článku 8 ods. 4 nariadenia v spojení s článkom 9 ods. 1 písm. d) Ley 17/2001, de 7 de diciembre, de Marcas (zákon č. 17/2001 zo 7. decembra 2001 o ochranných známkach), platným v Španielsku nie je potrebné, aby uplatňované nezapísané označenie bolo všeobecne známe, kým väčšina judikatúry vydanéj v tejto otázke v Španielsku vychádza z presného opaku, t. j. že sa vyžaduje nie len používanie uplatňovaného označenia, ale aj to, aby uvedené používanie bolo všeobecne známe na podstatnej časti územia Španielska.

3. **Tretí odvolací dôvod** je založený na skutočnosti, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ktoré spočíva v tom, že nebolo porušené ustanovenie článku 8 ods. 4 písm. b) nariadenia o ochrannnej známke EÚ na základe rozsudku LAGUIOLE (bod 37), keďže citovaný rozsudok sa na prejednávanú vec neuplatňuje, pretože v prejednávanej veci sa vykladá španielske a nie francúzske právo, ako tomu bolo vo veci LAGUIOLE a odvolateľka poukázala na rozsudky Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko), z ktorých jasne vyplýva, že nezapísané obchodné meno nesmie brániť používaniu neskoršej ochrannnej známky a žalovaný nepoukázal na španielsky zákon o nekalej súťaži (Ley de Competencia desleal), ktorý túto možnosť údajne poskytuje, čo odvolateľka odôvodnene spochybnila.

4. **Napokon štvrtý odvolací dôvod** je založený na skutočnosti, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ktoré spočíva vo výklade pojmu „marcas intermedias“ (prechodné ochranné známky), zavedeného v súlade so španielskym zákonom o ochranných známkach, a konkrétne, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia v súvislosti s článkom 65 nariadenia.

Odvolateľka tvrdí, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, pretože citovaný článok 65 nariadenia nebráni *stricto sensu* posudzovaniu právnej otázky z hľadiska právnej argumentácie uvádzanej účastníkmi konania. Hoci v rozsudku je uvedené inak, odvolateľka nemá v úmysle zmeniť skutkový základ, ktorý zohľadnil odvolací senát pri rozhodovaní, ale len uviesť právny základ, ktorý je zaťažený zjavne nesprávnym právnym posúdením, ktorého sa dopustil EUIPO v rozhodnutí napadnutom žalobou.

Odvolaateľka poukazuje na zásadu *iura novit curia*, podľa ktorej musí súd pri rozhodovaní uplatniť právne normy, ktoré považuje za relevantné a zmeniť právny základ, z ktorého vychádzajú návrhy účastníkov konania, pokiaľ však bude rozhodnutie v súlade so skutkovými a právnymi otázkami účastníkov konania a nedôjde k zmene žalobných dôvodov ani k zmene daného problému na iný. V tomto ohľade mal Všeobecný súd posúdiť argumentáciu odvolateľky, pretože zakaždým keď tak neurobí, porušuje jej právo na účinnú obhajobu a zbavil ju jej práv vyplývajúcich zo zápisu.

(¹) Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko)
13. februára 2017 – SC Petrolel-Lukoil, Maria Magdalena Georgescu/Ministerul Economiei, Ministerul
Energiei, Ministerul Finanțelor Publice**

(Vec C-76/17)

(2017/C 151/24)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaateľky: SC Petrolel-Lukoil, Maria Magdalena Georgescu

Odporcovia: Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

Prejudiciálne otázky

1. Bránia ustanovenia článku 30 ZFEÚ výkladu v tom zmysle, že ak platiteľ skutočne zaplatil poplatok s rovnakým účinkom, môže požiadať o vrátenie takto uhradených súm, aj keď vnútroštátne právne predpisy stanovili mechanizmus platenia tohto poplatku tak, že poplatok má dopad na európskeho spotrebiteľa?
2. Je vrátenie súm vybraných ako poplatok s rovnakým účinkom, v prípade, že ich skutočne znášal platiteľ (nepreniesol ich však na spotrebiteľa) zlučiteľné s ustanoveniami práva Spoločenstva?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 23. februára
2017 – Rafael Ramón Escobedo Cortés/Banco de Sabadell S.A.**

(Vec C-94/17)

(2017/C 151/25)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Rafael Ramón Escobedo Cortés

Odporkyňa v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Banco de Sabadell S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Odporuje článku 3 v spojení s [bodom 1 písm. e) prílohy] a článku 4 ods. 1 smernice 93/13 (¹) judikatúra, podľa ktorej podmienka uvedená v zmluve o úvere, ktorá stanovuje sadzbu úrokov z omeškania, z ktorej vyplýva zvýšenie ročnej sadzby úrokov z úveru stanovenej v zmluve o viac ako 2 %, neprimerane vysokú náhradu, ktorú musí zaplatiť spotrebiteľ, ktorý sa omeškal s plnením svojho platobného záväzku, a preto je nekalá?

2. Odporuje článku 3 v spojení s [bodom 1 písm. e) prílohy], článku 4 ods. 1, článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 smernice 93/13 judikatúra, podľa ktorej sa pri posudzovaní nekalosti podmienky uvedenej v zmluve o úvere, ktorá stanovuje sadzbu úrokov z omeškania, za predmet skúmania nekalosti považuje zvýšenie nákladov, ktoré vyplýva z uvedených úrokov v porovnaní s úrokmi z úveru, lebo predstavuje „neprimerane vysokú náhradu, ktorú musí zaplatiť spotrebiteľ, ktorý nesplnil svoj záväzok“, a stanovuje, že dôsledkom vyhlásenia tejto podmienky za nekalú musí byť úplné odstránenie uvedených zvýšených nákladov, takže sú splatné už len úroky z úveru do vrátenia úveru?
3. V prípade, ak by odpoveď na druhú otázku bola kladná: má mať vyhlásenie podmienky, ktorá stanovuje sadzbu úrokov z omeškania, za neplatnú z dôvodu, že je nekalá, iné účinky, aby boli zlučiteľné so smernicou 93/13, ako napríklad úplné zrušenie povinnosti platiť úroky, a to tak z úveru, ako aj z omeškania, ak si dlžník nesplní záväzok platiť splátky úveru v lehotách stanovených v zmluve, alebo vznik povinnosti platiť zákonné úroky?

(¹) Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social de Terrassa (Španielsko)
22. februára 2017 – Gardenia Vernaza Ayovi/Consorti Sanitari de Terrassa**

(Vec C-96/17)

(2017/C 151/26)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Social de Terrassa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Gardenia Vernaza Ayovi

Žalovaná: Consorti Sanitari de Terrassa

Prejudiciálne otázky

1. Považuje sa za súčasť pojmu „pracovnoprávne podmienky“ podľa doložky 4, bodu 1 smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú (¹), ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, zákonná odpoveď, ktorú ponúka právny poriadok na kvalifikáciu prepustenia za porušenie pracovnej disciplíny, ktoré sa považuje za nezákonné, a najmä odpoveď, ktorú uvádza článok 96 ods. 2 kráľovského legislatívneho dekrétu 5/2015 z 30. októbra 2015 o prepracovaní zákona o základnom postavení zamestnancov verejnej správy (Real Decreto Legislativo 5/2015, de 30 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto Básico del Empleado Público)?
2. Považovala by sa podľa doložky 4 bodu 1 smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, za diskriminačnú situáciu, aká sa uvádza v článku 96 ods. 2 kráľovského legislatívneho dekrétu 5/2015 z 30. októbra 2015 o prepracovaní zákona o základnom postavení zamestnancov verejnej správy, v ktorej prepustenie stáleho zamestnanca verejnej správy za porušenie pracovnej disciplíny, ak je vyhlásené za neoprávnené – nezákonné – znamená vždy opätovné zamestnanie zamestnanca, ale ak ide o zamestnanca na dobu neurčitú – alebo zamestnanca na dobu určitú –, ktorý vykonáva tie isté úlohy ako stály zamestnanec, udeľuje možnosť opätovne ho nezamestnať a namiesto toho mu vyplatiť náhradu?
3. Odôvodňovala by tá istá predchádzajúca otázka, nie v zmysle uvedenej smernice, ale na základe článku 20 Charty základných práv Európskej únie, v takomto prípade rozdielne zaobchádzanie?

(¹) Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de Contas (Portugalsko) 28. februára 2017 – Secretaria Regional de Saúde dos Açores/Ministério Público

(Vec C-102/17)

(2017/C 151/27)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de Contas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Secretaria Regional de Saúde dos Açores

Odporca v odvolacom konaní: Ministério Público

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 58 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ ⁽¹⁾ z 26. februára 2014 vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátny predpis, akým je opísaný vnútroštátny predpis [teda článok 40 ods. 3 a článok 40 ods. 5 písm. c) Decreto Legislativo Regional n.º 27/2015/A, de 29 de dezembro 2015 (regionálny legislatívny dekrét č. 27/2015/A z 29. decembra 2015)], ktorý v rámci verejného obstarávania dovoľuje stanoviť ako požiadavku pripustenia do verejného obstarávania geografické kritérium, ktoré spočíva v tom, že uchádzač v minulosti zhotovil v tom istom autonómnom regióne tri stavby?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené kráľovstvo) 8. marca 2017 – Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK) obchodujúca pod názvom „Mylan“

(Vec C-121/17)

(2017/C 151/28)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Teva UK Ltd, Accord Healthcare Ltd, Lupin Ltd, Lupin (Europe) Ltd, Generics (UK) obchodujúca pod názvom „Mylan“

Žalovaná: Gilead Sciences Inc.

Prejudiciálna otázka

Na základe akých kritérií sa určí, či „je výrobok chránený platným základným patentom“ podľa článku 3 písm. a) nariadenia č. 469/2009 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 zo 6. mája 2009 o dodatkovom ochrannom osvedčení pre liečivá (Ú. v. EÚ L 152, 2009, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (Írsko) 9. marca 2017 – David Smith/Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Írsko, Attorney General

(Vec C-122/17)

(2017/C 151/29)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca v konaní na prvom stupni: David Smith

Žalovaní v konaní na prvom stupni: Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Írsko, Attorney General

Prejudiciálne otázky

Ak: –

- i) príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva stanovujú vylúčenie povinného poistenia motorových vozidiel, pokiaľ ide o osoby, pre ktoré neboli v mechanicky poháňanom vozidle zabezpečené žiadne upevnené sedadlá;
- ii) príslušná poisťná zmluva stanovuje, že krytie sa bude vzťahovať na cestujúcich, ktorí cestujú na upevnenom sedadle, pričom dané poistenie v čase nehody vskutku predstavovalo schválené poistenie na účely príslušného vnútroštátneho práva;
- iii) príslušné vnútroštátne ustanovenia stanovujúce takéto vylúčenie z krytia už boli v skoršom rozhodnutí Súdneho dvora [Farrell/Whitty, (C-356/05, EU:C:2007:229)] vyhlásené za nezlučiteľné s právom Únie a z tohto dôvodu bolo potrebné upustiť od ich uplatňovania, a
- iv) znenie vnútroštátnych ustanovení neumožňuje výklad, ktorý je v súlade s požiadavkami práva Únie,

potom v spore medzi súkromnými osobami a súkromnou poisťovňou, ktorý sa týka nehody motorového vozidla, ku ktorej došlo v roku 1999 a ktorá mala za následok vážnu ujmu na zdraví cestujúceho, ktorý necestoval na upevnenom sedadle, ak vnútroštátny súd, so súhlasom účastníkov konania, pribral súkromnú poisťovňu a štát na stranu žalovaných, je vnútroštátny súd popri neuplatnení príslušných ustanovení vnútroštátneho práva taktiež povinný upustiť od uplatnenia doložky o vylúčení zodpovednosti zakotvenej v zmluve o poistení motorového vozidla alebo inak vylúčiť možnosť poisťovateľa dovoľávať sa doložky o vylúčení zodpovednosti, ktorá platila v rozhodnom čase, aby sa poškodená osoba mohla následne domáhať náhrady priamo od poisťovne na základe tejto poisťky? Prípadne, predstavoval by takýto výsledok v podstate formu horizontálneho priameho účinku smernice voči súkromnej osobe spôsobom, ktorý právo Únie zakazuje?

Žaloba podaná 10. marca 2017 – Európska komisia/Poľská republika

(Vec C-127/17)

(2017/C 151/30)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Hottiaux a W. Mölls)

Žalovaná: Poľská republika

Návrhy žalobkyne

Komisia navrhuje

- rozhodnúť, že Poľská republika si tým, že od prepravcov vyžaduje špeciálne povolenia na používanie niektorých verejných ciest, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 a 7 smernice Rady 96/53/ES z 25. júla 1996, ktorou sa v spoločenstve stanovujú najväčšie prípustné rozmery niektorých vozidiel vo vnútroštátnej a medzinárodnej cestnej doprave a maximálna povolená hmotnosť v medzinárodnej cestnej doprave ⁽¹⁾ v spojení s bodmi 3.1 a 3.4 prílohy tejto smernice,
- zaviazať Poľskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia Poľskej republiky vytýka, že obmedzila dopravu vozidiel s maximálne povolenou hmotnosťou nápravy 10 ton (nápravy, ktoré nie sú hnacie) resp. 11,5 tony (hnacie nápravy) podľa bodov 3.1 a 3.4 prílohy I smernice 96/53/ES skoro na 97 % verejných ciest nachádzajúcich sa na území Poľska, čo porušuje článok 3 tejto smernice. Toto obmedzenie vyplýva z kombinácie dvoch faktorov, konkrétne:

1. z okolnosti, že doprava vozidiel s maximálne povolenou hmotnosťou nápravy 11,5 tony je možná iba na cestách, ktoré sú súčasťou „transeurópskej dopravnej siete“ (TEN-T), ako aj na niektorých iných štátnych cestách [Článok 41 ods. 2 Ustawa o drogach publicznych (zákon o verejných cestách)], ako aj
2. z potreby špeciálneho povolenia na cestovanie po iných cestách [Články 64 a nasl. Ustawa Prawo o ruchu drogowym (zákon o cestnej premávke)].

Komisia ďalej Poľskej republiky vytýka, že článok 7 smernice 96/53/ES vyložila nesprávne. Poľská republika zastáva názor, že jeho ustanovenia umožňovali členskému štátu, aby obmedzením dopravy vozidiel s povolenou hmotnosťou nápravy 11,5 tony urobili výnimku zo všeobecnej zásady upravenej v článku 3 tejto smernice. Hoci je pravda, že v článku 7 ods. 2 sú uvedené konkrétne príklady toho, kedy môže byť doprava v súlade s právom obmedzená (mestá, malé dediny alebo obzvlášť hodnotné územia z pohľadu ochrany prírody), pritom však ide o obmedzenia týkajúce sa iba niektorých ciest alebo inžinierskych stavieb na určitých úsekoch cesty. Podľa názoru Komisie sa nemôže členský štát rozumne odvolávať na možnosť zavedenia výnimiek na to, aby príslušnými výnimkami pokryl skoro 97 % infraštruktúry.

Na to, aby mohli vozidlá premávať na cestách, ktoré nie sú súčasťou TEN-T, a tým na skoro 97 % verejných ciest, treba okrem toho podľa článku 64 ods. 1 zákona o cestnej premávke ⁽²⁾ požiadať príslušný orgán o povolenie a získať ho, čo so sebou prináša tieto ťažkosti:

- komplexné administratívne formality, ktoré vyžadujú kontaktovanie rôznych správnych orgánov,
- geografická platnosť povolenia je obmedzená, čo núti prepravcov požiadať vo všeobecnosti o viacero povolení pre každú trasu,
- čas a náklady, ktoré treba vynaložiť na získanie povolenia.

Napokon sa povolenia kategórie IV nemohli podľa článku 64 ods. 2 zákona o cestnej premávke použiť na štátne cesty pre vozidlá s hmotnosťou hnacej nápravy 11,5 tony, pokiaľ išlo o prepravu deliteľného nákladu.

Smernica 96/53/ES nepovoľuje také obmedzenie alebo sťaženie voľného pohybu pre vozidlá. Podnik, ktorý nesúhlasí so splnením týchto podmienok, podlieha zákazu premávky na cestách. Taký predpis porušuje článok 3 smernice 96/53/ES, ktorý v ňom vymenovanými požiadavkami zabráňuje, aby členské štáty na svojich územiach „odmietli alebo zakázali“ používanie vozidiel, ktoré sú v súlade s limitnými hodnotami týkajúcimi sa hmotnosti stanovenými v prílohe I tejto smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 235, 1996, s. 59; Mím. vyd. 07/002, s. 478.

⁽²⁾ Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 sierpnia 2012 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Prawo o ruchu drogowym; Dz. U. 2012, Pos. 1137 (Oznámenie predsedu Sejmu Poľskej republiky z 30. augusta 2012 o vydaní konsolidovaného znenia zákona o cestnej premávke).

Žaloba podaná 10. marca 2017 – Poľská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie**(Vec C-128/17)**

(2017/C 151/31)

*Jazyk konania: poľština***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna)*Žalovaní:* Európsky parlament a Rada Európskej únie**Návrhy žalobkyne**

Poľská republika navrhuje:

- zrušiť smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2284 zo 14. decembra 2016 o znížení národných emisií určitých látok znečisťujúcich ovzdušie, ktorou sa mení smernica 2003/35/ES a zrušuje smernica 2001/81/ES ⁽¹⁾,
- podporne zrušiť uvedenú smernicu v časti týkajúcej sa stanovenia národných záväzkov znižovania emisií uplatniteľných od roku 2030 ďalej,
- zaviazat' Európsky parlament a Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Poľská republika uplatňuje proti napadnutej smernici tieto žalobné dôvody:

1. Porušenie zásady lojálnej spolupráce (Článok 4 ods. 3 ZEÚ)

Žalované orgány nepostupovali pri príprave napadnutej smernice transparentne a s členskými štátmi zaobchádzali rozdielne a len niektorým členským štátom uložili povinnosť dodatočných záväzkov znižovania emisií, ktoré nie sú odôvodnené z hľadiska nákladovej efektivity, ani zásadami v oblasti metodiky rozdelenia záväzkov. To, že Poľsku (a dvom ďalším členským štátom) boli pred dosiahnutím konečnej dohody s Európskym parlamentom uložené nové záväzky znižovania emisií, ktorých účelom je splniť ambicióznejšiu všeobecnú úroveň zníženia emisií, znamená, že Poľsko bolo fakticky vylúčené z vyjednávania o konečnej podobe národných záväzkov znižovania emisií uplatniteľných od roku 2030 ďalej.

Žalované orgány okrem toho zbavili Poľsko možnosti, aby účinne overilo údaje týkajúce sa Poľska, ktoré boli základom pre stanovenie národných záväzkov znižovania emisií uplatniteľných od roku 2030 ďalej, čím porušili právo Poľska vyjadriť svoje stanovisko.

2. Porušenie zásad otvorenosti a transparentnosti (Článok 15 ZFEÚ) a neexistencie dostatočného odôvodnenia (Článok 296 ZFEÚ)

Poľská republika tvrdí, že hlavné predpoklady, na základe ktorých sa stanovili národné záväzky znižovania emisií uplatniteľné od roku 2030 ďalej, neboli k dispozícii, ani neboli uverejnené. Chýbajú informácie o prognostických predpokladoch týkajúcich sa technologickej štruktúry jednotlivých odvetví, z ktorých zase vychádzali prognózy emisií v roku 2030. V dôsledku neexistencie týchto informácií nie je možné overiť dôvodnosť prognóz emisií, ktoré boli prijaté pre rok 2030. Ďalej nie je známe, podľa akého vzorca bol uskutočnený výpočet všeobecného cieľa v oblasti ochrany zdravia, ktorý sa okrem iného týka zníženia úmrtnosti v Únii, s prihliadnutím na povinnosť zníženia emisií pre celú Úniu, ako aj pre jednotlivé členské štáty.

V dôsledku toho nebolo odôvodnenie orgánov, ktoré uvedenú smernicu prijali, v súvislosti s vyššie uvedenými záväzkami znižovania emisií, uvedené jasne a jednoznačne.

3. Porušenie povinnosti vykonať primerané vyhodnotenie vplyvov napadnutej smernice na jednotlivé členské štáty a porušenie povinnosti predložiť dostatočný odhad dôsledkov jej vykonávania

Poľská republika tvrdí, že s prihliadnutím na rozsiahle hospodárske a sociálne následky záväzkov znižovania emisií uplatniteľných od roku 2030 ďalej, ktoré možno očakávať v členských štátoch, je odhad dôsledkov vykonaný Komisiou nedostatočný.

V odhade dôsledkov je uvedený vzťah medzi dosiahnutím cieľov smernice a štrukturálnymi zmenami, ktoré spočívajú v znížení podielu uhlia, ktoré je v energetickom odvetví a odvetví komunálneho bývania využívané ako palivo. V odhade dôsledkov sa však presne neanalyzuje, či splnenie záväzkov významne ovplyvní voľbu členského štátu medzi rôznymi energetickými zdrojmi a základnú skladbu jeho zásobovania energiou. Toto je veľmi významné; ak by sa totiž tento významný vplyv potvrdil, znamenalo by to, že normotvorca Únie mal prijať napadnutú smernicu na inom právnom základe, konkrétne na základe článku 192 ods. 2 ZFEÚ, a nie na základe článku 192 ods. 1 ZFEÚ.

4. Porušenie zásady proporcionality (Článok 5 ods. 4 ZEÚ)

Žalované orgány nezohľadnili závažné hospodárske a sociálne náklady, ktoré vzniknú v dôsledku vykonania záväzkov znižovania jednotlivých emisných látok v Poľsku od roku 2030. Plnenie záväzkov znižovania emisií od roku 2030 ďalej v Poľsku bude mať závažné negatívne hospodárske a sociálne dôsledky. Výdavky vynaložené s cieľom splnenia týchto záväzkov sa môžu ukázať ako neprimerané vo vzťahu k predpokladaným účinkom.

Pre dosiahnutie cieľov stanovených v smernici nebolo očividne potrebné, aby boli stanovené tak vysoké národné záväzky znižovania emisií uplatniteľné od roku 2030 ďalej.

5. Porušenie zásady rovnosti členských štátov (Článok 4 ods. 2 ZEÚ) a zásady vyváženého rozvoja (Článok 191 ods. 3 štvrtá zarážka v spojení s článkom 191 ods. 2 ZFEÚ)

Záväzky znižovania emisií uplatniteľné od roku 2030 ďalej, ktoré boli uložené jednotlivým členským štátom, nezohľadňujú rozdielnu hospodársku situáciu, technologické a sociálne podmienky v členských štátoch, vrátane potreby investícií v rôznych regiónoch Únie. Záväzky znižovania boli stanovené na základe jednotnej metódy, ktorá nezohľadňuje skutočnú a rozdielnu hospodársku a sociálnu situáciu v jednotlivých členských štátoch.

Okrem toho žalované orgány pri stanovení národných záväzkov znižovania emisií uplatniteľných od roku 2030 ďalej pravdepodobne riadne nezohľadnili skutočnosť, že značné množstvo znečisťujúcich látok vstupuje v niektorých členských štátoch do ovzdušia v dôsledku ich pohybu cez hranice, pričom pochádzajú z oblastí z bezprostrednej blízkosti Únie, čo môže viesť k nerovnosti zaobchádzania s členskými štátmi, ktoré hraničia s tretími štátmi v porovnaní so štátmi, ktorých sa problém vstupu znečisťujúcich látok z oblastí mimo Únie netýka.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 344, 2016, s. 1.

Odvolaie podané 17. marca 2017: Európska únia zastúpená Súdny dvorom Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia rozšírená komora) z 10. januára 2017 vo veci T-577/14, Gascogne Sack Deutschland a Gascogne/Európska únia

(Vec C-138/17 P)

(2017/C 151/32)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaieľka: Európska únia zastúpená Súdny dvorom Európskej únie (v zastúpení: J. Inghelram a Á. M. Almendros Manzano, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Gascogne Sack Deutschland GmbH Gascogne, Európska komisia

Návrhy odvolaieľky

— zrušiť bod 1) výroku napadnutého rozsudku,

— odmietnuť ako nedôvodný návrh spoločností Gascogne Sack Deutschland a Gascogne, uplatnený v konaní na prvom stupni, na zaplataie sumy 187 571 eur ako náhrady strát, ktoré údajne vznikli z dôvodu dodatočných platieb za bankovú záruku po uplynutí primeranej lehoty,

— zaviazat spoločnosti Gascogne Sack Deutschland a Gascogne na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza tri odvolacie dôvody.

Prvý odvolací dôvod vychádza z nesprávneho právneho posúdenia pri výklade pojmu „príчинná súvislosť“, lebo Všeobecný súd rozhodol, že porušenie primeranej lehoty na rozhodnutie bolo rozhodujúcou príčinou údajnej majetkovej ujmy spočívajúcej v platbe poplatkov za bankovú záruku, hoci podľa ustálenej judikatúry je rozhodujúcou príčinou platby takýchto nákladov vlastné rozhodnutie podniku neplatiť pokutu počas konania pred súdom Únie.

Druhý odvolací dôvod vychádza z nesprávneho právneho posúdenia pri výklade pojmu „ujma“, lebo Všeobecný súd neuplatnil na údajnú majetkovú ujmu súvisiacu s platbou poplatkov za bankovú záruku tú istú podmienku, akú uplatnil voči údajnej majetkovej ujme súvisiacej s platbou úrokov z výšky pokuty, a síce že žalobkyne na prvom stupni museli preukázať, že finančná záťaž spojená s uvedenou platbou prevyšuje výhodu, ktorá im mohla plynúť z nezaplatenia pokuty.

Tretí odvolací dôvod vychádza z nesprávneho právneho posúdenia pri určovaní obdobia, počas ktorého k údajnej majetkovej ujme došlo, a z nedostatku odôvodnenia, lebo Všeobecný súd bez objasnenia dôvodov uviedol, že obdobie, počas ktorého k údajnej majetkovej ujme spočívajúcej v platbe poplatkov za bankovú záruku došlo, sa mohlo líšiť od obdobia, počas ktorého došlo k protiprávnemu konaniu, ktoré údajne spôsobilo túto ujmu.

Odvolanie podané 22. marca 2017: Gascogne Sack Deutschland GmbH a Gascogne S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia rozšírená komora) z 10. januára 2017 vo veci T-577/14, Gascogne Sack Deutschland a Gascogne/Európska únia

(Vec C-146/17 P)

(2017/C 151/33)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaťky: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne S.A. (v zastúpení: F. Puel a E. Durand, avocats)

Ďalší účastníci konania: Európska únia zastúpená Súdny dvorom Európskej únie, Európska komisia

Návrhy odvolateľiek

Odvolaťky navrhujú, aby Súdny dvor:

- čiastočne zrušil napadnutý rozsudok doručený prostredníctvom e-Curia právnym zástupcom odvolateľiek 16. januára 2017, ktorým Všeobecný súd síce uznal porušenie primeranej lehoty na rozhodnutie vo veciach, v ktorých boli vydané rozsudky zo 16. novembra 2011, Groupe Gascogne/Komisia (T-72/06) a Sachsa Verpackung/Komisia (T-79/06), a existenciu majetkovej a nemajetkovej ujmy spôsobenej odvolateľkám v dôsledku porušenia primeranej lehoty, avšak Únii uložil nezodpovedajúcu a neúplnú náhradu takto spôsobenej ujmy,
- vydal na základe svojej neobmedzenej právomoci konečné rozhodnutie o finančnej náhrade majetkovej a nemajetkovej ujmy odvolateľiek v súlade s návrhmi odvolateľiek,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

V rámci prvého odvolacieho dôvodu Gascogne tvrdí, že Všeobecný súd sa tým, že nepriznal náhradu majetkovej ujmy, ktorá vznikla pred 30. májom 2011 s odôvodnením, že nemôže rozhodovať *ultra petita*, dopustil zjavne nesprávneho posúdenia pri výklade a uplatňovaní tejto zásady.

V rámci druhého odvolacieho dôvodu Gascogne tvrdí, že Všeobecný súd si tým, že rozhodol, že za východiskový bod majetkovej ujmy na účely výpočtu tejto ujmy vezme okamih stanovený spoločnosťou Gascogne spätne na základe neprimeranej dĺžky, ktorú odhadovala na 30 mesiacov, ale ktorú Všeobecný súd odhadol na 20 mesiacov, a nahradil majetkovú ujmu, ktorá vznikla spoločnosti Gascogne za obdobie 6 mesiacov, hoci výslovne rozhodol, že vzniknutá majetková ujma spočíva v platbe nákladov na bankovú záruku za obdobie, ktoré zodpovedá prekročeniu primeranej lehoty (teda za obdobie 20 mesiacov), formálne protirečil a nevyvodil dôsledky z vlastných záverov.

V rámci tretieho odvolacieho dôvodu Gascogne tvrdí, že Všeobecný súd tým, že použil inú metódu výpočtu majetkovej ujmy, než akú pôvodne predložili odvolateľky, pričom odvolateľky sa nemohli k dôsledkom tejto metódy výpočtu vyjadriť, porušil právo na obhajobu.

V rámci štvrtého odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd sa tým, že rozhodol, že nemôže poskytnúť náhradu vzniknutej nemajetkovej ujmy, ktorej výška by sa zdala príliš vysoká v pomere k pokute uloženej Európskou komisiou, a to s odôvodnením, že podľa judikatúry súd Únie nemôže úplne alebo čiastočne spochybniť sumu pokuty z dôvodu nedodržania primeranej lehoty, dopustil neprávneho právneho posúdenia pri výklade a uplatňovaní uvedenej judikatúry.

V rámci piateho odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd tým, že nevyhovel návrhu na náhradu spôsobenej nemajetkovej ujmy s odôvodnením, že priznanie náhrady požadovanej odvolateľkami by vzhľadom na svoju výšku viedlo k spochybneniu výšky pokuty, ktorá im bola uložená, hoci ustanovenia článku 256 ods. 1 a článku 340 druhého odseku ZFEÚ majú práve za cieľ umožniť každému žalobcovi, ktorému európske inštitúcie spôsobili škodu, požadovať náhradu škody na Všeobecnom súde, porušil ustanovenia článku 256 ods. 1 a článku 340 druhého odseku ZFEÚ a právo na účinný prostriedok nápravy a zbavil ich užitočného účinku.

V rámci šiesteho odvolacieho dôvodu Gascogne tvrdí, že Všeobecný súd si tým, že priznal náhradu vo výške 5 000 eur z titulu spôsobenej nemajetkovej ujmy, hoci po prvé uviedol, že náhrada nemajetkovej ujmy nemôže ani čiastočne spochybňovať výšku pokuty uloženej Komisiu, a po druhé výslovne uznal existenciu nemajetkovej ujmy spôsobenej odvolateľkám, ktorú bolo potrebné nahradiť vzhľadom na „rozsah nedodržania primeranej lehoty“ a na „efektívnosť prejednávanej žaloby“, formálne protirečil.

V rámci siedmeho odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd tým, že bez uvedenia dôvodov rozhodol, že konštatovanie porušenia primeranej lehoty na rozhodnutie je s ohľadom na predmet a závažnosť tohto porušenia dostatočné na nápravu tvrdeného zásadu do dobrej povesti a že odškodnenie vo výške 5 000 eur predstavuje primeranú náhradu spôsobenej nemajetkovej ujmy, porušil povinnosť odôvodnenia.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 28. marca 2017 – El-Qaddafi/Rada

(Vec T-681/14) ⁽¹⁾

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Líbyi — Zmrazenie finančných prostriedkov — Obmedzenia vstupu na územie Únie a prechodu cez toto územie — Ponechanie mena žalobkyne — Právo na obhajobu — Povinnosť odôvodnenia“)

(2017/C 151/34)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Mascate, Omán) (v zastúpení: pôvodne J. Jones, QC, neskôr S. Bafadhel, barrister)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: S. Kyriakopoulou a A. de Elera-San Miguel Hurtado, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie jednak rozhodnutia Rady 2014/380/SZBP z 23. júna 2014, ktorým sa mení rozhodnutie 2011/137/SZBP o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi (Ú. v. EÚ L 183, 2014, s. 52), v rozsahu, v akom ponecháva meno žalobkyne na zozname uvedenom v prílohách I a III rozhodnutia Rady 2011/137/SZBP z 28. februára 2011 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi (Ú. v. EÚ L 58, s. 53), a jednak vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 689/2014 z 23. júna 2014, ktorým sa vykonáva článok 16 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 204/2011 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi (Ú. v. EÚ L 183, 2014, s. 1) v rozsahu, v akom sa ponecháva meno žalobkyne na zozname uvedenom v prílohe II nariadenia Rady (EÚ) č. 204/2011 z 2. marca 2011 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi (Ú. v. EÚ L 58, 2011, s. 1)

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Rady 2014/380/SZBP z 23. júna 2014, ktorým sa mení rozhodnutie 2011/137/SZBP o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi, sa zrušuje v rozsahu, v akom ponecháva meno pani Aishe Muammer Mohamed El-Qaddafiovej na zoznamoch uvedených v prílohách I a III rozhodnutia Rady 2011/137/SZBP o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi.
2. Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 689/2014 z 23. júna 2014, ktorým sa vykonáva článok 16 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 204/2011 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi, sa zrušuje v rozsahu, v akom ponecháva meno pani El-Qaddafiovej na zozname uvedenom v prílohe II nariadenia Rady (EÚ) č. 204/2011 z 2. marca 2011 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi.
3. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 431, 1.12.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 30. marca 2017 – Grécko/Komisia(Vec T-112/15) ⁽¹⁾

(„EPUZF — Záručná sekcia — EPZF a EPFRV — Výdavky vylúčené z financovania — Nariadenie (ES) č. 1782/2003 — Nariadenie (ES) č. 796/2004 — Schéma pomoci na plochu — Pojem trvalé pasienky — Povinnosť odôvodnenia — Proporcionalita — Paušálna finančná oprava — Odpočet predchádzajúcej opravy“)

(2017/C 151/35)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Grécka republika (v zastúpení: pôvodne I. Chalkias, G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou a A. Vasilopoulou, neskôr G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou a A. Vasilopoulou, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne D. Triantafyllou a A. Marcoulli, neskôr D. Triantafyllou, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie 2014/950/EÚ z 19. decembra 2014, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 369, 2014, s. 71)

Výrok rozsudku

1. Vykonávacie rozhodnutie Komisie 2014/950/EÚ z 19. decembra 2014, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka sumy opravy vo výške 5 007 867,36 eura, zrážky vo výške 2 318 055,75 eura a finančného vplyvu vo výške 2 689 811,61 eura, pokiaľ ide o výdaje vynaložené Gréckou republikou v odvetví rozvoja vidieka EPFRV Axe 2 (2007 – 2013, opatrenia týkajúce sa plochy) za hospodársky rok 2009, uložené z dôvodu nedostatkov v systéme identifikácie poľnohospodárskych pozemkov (LPIS) a kontrol na mieste (druhý pilier, rok žiadosti 2008).
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.
3. Grécka republika znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 171, 26.5.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 28. marca 2017 – Deutsche Telekom/Komisia(Vec T-210/15) ⁽¹⁾

(„Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkajúce sa konania o uplatnení pravidiel hospodárskej súťaže — Zamietnutie prístupu — Povinnosť odôvodnenia — Výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov tretej osoby — Výnimka vzťahujúca sa na ochranu účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly — Prevažujúci verejný záujem — Konzultácia s tretími stranami — Transparentnosť — Neposkytnutie odpovede na opakovanú žiadosť v stanovenej lehote“)

(2017/C 151/36)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Deutsche Telekom AG (Bonn, Nemecko) (v zastúpení: A. Rosenfeld a O. Corzilius, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne J. Vondung a A. Buchet, neskôr F. Erlbacher, P. Van Nuffel a A. Dawes, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie zo 17. februára 2015, ktorým sa žalobkyni zamietla prístup k dokumentom týkajúcim sa konania o zneužití dominantného postavenia označeného spisovou značkou COMP/AT.40089 – Deutsche Telekom

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Deutsche Telekom AG je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 270, 17.8.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 29. marca 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (J AND JOY)

(Vec T-387/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Slovná ochranná známka Európskej únie J AND JOY — Skoršia národná obrazová ochranná známka joy SPORTSWEAR — Relatívne dôvody zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Podobnosť tovarov — Podobnosť označení — Kritériá posúdenia — Kombinovaná ochranná známka — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2017/C 151/37)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: J & Joy SA (Waremmes, Belgicko) (v zastúpení: A. Maqua, C. Pirenne a C. Smits, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: H. O'Neill, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Joy-Sportswear GmbH (Ottensoo, Nemecko) (v zastúpení: T. Kiphuth, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 22. apríla 2015 (vec R 1352/2014-2), týkajúcejmu sa námietkového konania medzi Joy-Sportswear a J & Joy

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. J & Joy SA je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 381, 16.11.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 29. marca 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (JN-JOY)(Vec T-388/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietskové konanie — Slovná ochranná známka Európskej únie JN-JOY — Skoršia národná obrazová ochranná známka joy SPORTSWEAR — Relatívne dôvody zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Podobnosť tovarov — Podobnosť označení — Kritériá posúdenia — Kombinovaná ochranná známka — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2017/C 151/38)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: J & Joy SA (Waremmе, Belgicko) (v zastúpení: A. Maqua, C. Pirenne a C. Smits, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: H. O'Neill, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Joy-Sportswear GmbH (Ottensoo, Nemecko) (v zastúpení: T. Kiphuth, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 22. apríla 2015 (vec R 1353/2014-2), týkajúcejmu sa námietkového konania medzi Joy-Sportswear a J & Joy

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. J & Joy SA je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 381, 16.11.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 29. marca 2017 – J & Joy/EUIPO – Joy-Sportswear (J&JOY)(Vec T-389/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietskové konanie — Obrazová ochranná známka Európskej únie J&JOY — Skoršia národná obrazová ochranná známka joy SPORTSWEAR — Relatívne dôvody zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Podobnosť tovarov — Podobnosť označení — Kritériá posúdenia — Kombinovaná ochranná známka — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2017/C 151/39)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa J & Joy SA (Waremmе, Belgicko) (v zastúpení: A. Maqua, C. Pirenne a C. Smits, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: H. O'Neill, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Joy-Sportswear GmbH (Ottensoo, Nemecko) (v zastúpení: T. Kiphuth, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 22. apríla 2015 (vec R 1355/2014-2), týkajúcejmu sa námietkového konania medzi Joy-Sportswear a J & Joy

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. J & Joy SA je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 381, 16.11.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 29. marca 2017 – Holandsko/Komisia

(Vec T-501/15) ⁽¹⁾

(„EPZF a EPFRV — Výdavky vylúčené z financovania — Integrovaný správny a kontrolný systém — Zníženia a vylúčenia z dôvodu nedodržania pravidiel krížového plnenia — Menej závažné nedodržanie — Článok 24 ods. 2 nariadenia (ES) č. 73/2009 — Článok 71 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1122/2009 — Dôkazné bremeno — Výklad prílohy II nariadenia (ES) č. 73/2009“)

(2017/C 151/40)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobca: Holandské kráľovstvo (v zastúpení: M. Bulterman, B. Koopman a H. Stergiou, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: H. Kranenborg a D. Triantafyllou, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobcu: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: pôvodne C. Brodie, neskôr J. Kraehling, napokon J. Kraehling a G. Brown, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2015/1119 z 22. júna 2015, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 182, 2015, s. 39) v rozsahu, v akom sa týka nákladov vynaložených Holandským kráľovstvom

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Holandské kráľovstvo znáša vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.
3. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znáša vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 346, 19.10.2015.

**Rozsudok Všeobecného súdu z 28. marca 2017 – Regent University/EUIPO – Regent's College
(REGENT UNIVERSITY)**(Vec T-538/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Slovná ochranná známka Európskej únie REGENT UNIVERSITY — Skoršia národná obrazová ochranná známka REGENT'S COLLEGE — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 53 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2017/C 151/41)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Regent University (Virginia Beach, Virgínia, Spojené štáty) (v zastúpení: E. Himsworth, QC, a D. Wilkinson, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Bonne, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Regent's College (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: S. Malynicz, QC)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 6. júla 2015 (vec R 1859/2014-2) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi Regent's College a Regent University

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Regent University je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 371, 9.11.2015.

**Rozsudok Všeobecného súdu z 29. marca 2017 – Alcohol Countermeasure Systems (International)/
EUIPO – Lion Laboratories (ALCOLOCK)**(Vec T-638/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Slovná ochranná známka Európskej únie ALCOLOCK — Slovná ochranná známka Spojeného kráľovstva ALCOLOCK — Relatívny dôvod zamietnutia — Článok 8 ods. 1 písm. a) a b) a článok 53 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Riadne používanie skoršej ochrannej známky“)

(2017/C 151/42)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (Toronto, Kanada) (v zastúpení: E. Baud a P. Marchiset, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Hanne, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Lion Laboratories Ltd (Barry, Spojené kráľovstvo)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 11. augusta 2015 (vec R 1323/2014-1) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi Lion Laboratories a Alcohol Countermeasure Systems (International)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 16, 18.1.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 28. marca 2017 – Portugalsko/Komisia

(Vec T-733/15) (¹)

(„Nevykonanie rozsudku Súdného dvora konštatujúceho nesplnenie povinnosti štátom — Penále — Rozhodnutie o zaplatení penále — Zrušenie sporného vnútroštátneho opatrenia — Dátum ukončenia nesplnenia povinnosti“)

(2017/C 151/43)

Jazyk konania: portugálčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Portugalská republika (v zastúpení: L. Inez Fernandes a M. Figueiredo, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci L. Silva Morais, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: L. Nicolae a P. Costa de Oliveira, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ a smerujúci k zrušeniu rozhodnutia Komisie Ares (2015) 4178538 z 8. októbra 2015, ktorým sa Portugalská republika vyzýva na zaplatenie sumy 580 000 eur, ktorá zodpovedá vyrubenému penále za obdobie od 25. júna do 21. augusta 2014 na základe vykonania rozsudku z 25. júna 2014, Komisia/Portugalsko (C-76/13, neuvverejnený, EU:C:2014:2029)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Portugalská republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 68, 22.2.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 3. apríla 2017 – Nemecko/Komisia

(Vec T-28/16) (¹)

(„EPZF a EPFRV — Výdavky vylúčené z financovania — Rozvoj vidieka — Pozemkové úpravy a obnova dedín — Výberové kritériá operácií — Zásada lojálnej spolupráce — Subsidiarita — Legitímna dôvera — Proporcionalita — Povinnosť odôvodnenia“)

(2017/C 151/44)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: pôvodne T. Henze a A. Lippstreu, neskôr T. Henze a D. Klebs, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J. Aquilina a B. Eggers, splnomocnené zástupkyne)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie článku 1 a prílohy vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2015/2098 z 13. novembra 2015, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 303, 2015, s. 35) v rozsahu, v akom vylučujú platby v celkovej výške 7 719 920,30 eura vynaložené v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) príslušnou platobnou agentúrou Spolkovej republiky Nemecko

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 98, 14.3.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 30. marca 2017 – Apax Partners UK/EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX PARTNERS)

(Vec T-209/16) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie APAX PARTNERS — Skoršia medzinárodná slovná ochranná známka APAX — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Podobnosť služieb — Článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 53 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2017/C 151/45)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Apax Partners UK Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: D. Rose a J. Warner, solicitors)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: J. Ivanauskas, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Apax Partners Midmarket (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: C. Joly, avocat)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 17. februára 2016 (vec R 1611/2014-2) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami Apax Partners Midmarket a Apax Partners UK

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Apax Partners UK Ltd je povinná nahradiť trovy konania vrátane trov konania, ktoré nevyhnutne vynaložila Apax Partners Midmarket na účely konania pred odvolacím senátom Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

(¹) Ú. v. EÚ C 232, 27.6.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 3. apríla 2017 – Cop/EUIPO – Conexa (AMPHIBIAN)(Vec T-215/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu — Obrazová ochranná známka AMPHIBIAN — Absolútny dôvod zamietnutia — Rozlišovacia spôsobilosť — Neexistencia opisného charakteru — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2017/C 151/46)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cop Vetriebs-GmbH (Aresing, Nemecko) (v zastúpení: H. Hofmann, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Hanf, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Conexa LLC (Dover, Delaware, Spojené štáty) (v zastúpení: H. Twelmeier, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. marca 2016 (vec R 1984/2015-4) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi Cop a Conexa

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Cop Vetriebs GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 251, 11.7.2016.

Žaloba podaná 23. februára 2017 – Proximus/Rada

(Vec T-117/17)

(2017/C 151/47)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Proximus SA/NV (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: B. Schutyser, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady oznámené žalobkyni 23. decembra 2016 o pridelení zákazky inému uchádzačovi,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jeden žalobný dôvod založený na tom, že metodika, ktorá sa použila na posúdenie ceny ponúk, neumožňuje vybrať ekonomicky najvýhodnejšiu ponuku, ako to vyžaduje právo Európskej únie.

Žaloba podaná 22. februára 2017 – Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon/ECB

(Vec T-124/17)

(2017/C 151/48)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobca: Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (Atény, Grécko) (v zastúpení: P. I. Miliarakis, advokát)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil túto žalobu za prípustnú,
- nariadil žalovanej Európskej centrálnej banke (ECB) zaplatiť na účet sektora fondu inžinierov a obstarávateľov verejných prác (TomeiS Mixanikon & Ergolipton Dimosion Ergon – TSMEDE) súčasného poskytovateľa poistenia Eniaio Forea Koinonikis Asfalisis (EFKA): a) sumu 1 606 539 086,28 eura ako nominálnu hodnotu spoločného fondu bývalej Eniaio Tameio Anerxatiton Apascholoumenon (ETAA), a b) sumu 84 285 086,36 eura, ktorá sa týka cenných papierov, spolu s úrokmi od podania tejto žaloby do zaplataenia (subsidiárne nariadil ECB zaplatiť kompenzáciu uvedenú vo vyžiadanom znaleckom posudku),
- vyžiadal podľa ustanovení Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu vyhotovenie znaleckého posudku na stanovenie presnej výšky straty, ktorú utrpeli členovia žalobcu, a v každom prípade sektor TSMEDE bývalého ETAA, teraz EFKA,
- nariadil žalovanej predložiť dohodu z 15. februára 2012 s Helénskou republikou, a
- uložil ECB povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tieto žalobné dôvody:

1. Táto žaloba uvádza, že ECB vznikla mimozmluvná zodpovednosť, keďže v rámci orgánu sociálneho zabezpečenia, ktorý je rozpočtovým orgánom, neprišlo k účasti súkromného sektora (Private Sector Involvement – PSI), ale k účasti verejného sektora (Official Sector Involvement – OSI).
2. Táto žaloba poukazuje na vzťah medzi Bankou Grécka, ktorá je členom Európskeho systému centrálnych bánk (ESCB), s ECB a následne na príčinnú súvislosť medzi OSI implementáciou Bankou Grécka a zodpovednosťou ECB vyplývajúcou z dôvodu, že nekonala, kontrolovať uplatňovanie OSI členom ESCB. Táto žaloba tiež zdôrazňuje zodpovednosť ECB nad fungovaním Collective Action Clauses – CACs na ujmu orgánov sociálneho zabezpečenia.
3. Táto žaloba uvádza, že ECB vznikla mimozmluvná zodpovednosť vzhľadom na skutočnosť, že včas a v každom prípade od 21. júla 2011 (subsidiárne od 26. októbra 2011) nezrušila rozhodnutie zo 6. mája 2010 (ECB 2010/3 – 2010/268/EÚ), v ktorom okrem iného ubezpečila „bez ohľadu na akékoľvek externé hodnotenie“ (s odkazom na posúdenia ratingových agentúr Standard & Poor's a Fitch and Moody's) platnosť gréckych pohľadávok. ECB zrušila rozhodnutie zo 6. mája 2010 s veľkým omeškaním až rozhodnutím ECB 2012/133/EÚ z 27. februára 2012. ECB tak po dlhú dobu z dôvodu nekonania podporovala legitímne očakávania z gréckych pohľadávok.
4. Táto žaloba zdôrazňuje skutočnosť, že s odvolaním sa na účasť verejného sektora (OSI) bola ECB vylúčená z reštrukturalizácie gréckeho verejného dlhu, tak ako boli vylúčené na základe jej zásahu národné centrálné banky. Toto vylúčenie tak porušilo zásadu rovnosti.

5. V tejto žalobe sa tvrdí, že členský štát Európskej únie, a osobitne Eurozóny, nemôže z vlastnej iniciatívy prijať vo vnútroštátnom práve (Parlamentom – Radou ministrov – ministerskou vyhláškou) jednostrannú reštrukturalizáciu verejného dlhu bez schválenia alebo tacitného súhlasu ECB, inak by prišlo k rozpočtovému chaosu. V tejto veci existoval tacitný súhlas ECB, a preto vznikla jej mimozmluvná zodpovednosť týkajúca sa strát vo výške 53,3 %, čo je úroveň, ktorá zasahuje samotnú podstatu práva vlastníť majetok. Je zjavné, že existuje príčinná súvislosť medzi zodpovednosťou ECB za dotknuté straty z dôvodu jej nekonania, zavineným konaním jej agentúr a jej mimozmluvnou zodpovednosťou.

Žaloba podaná 11. marca 2017 – Le Pen/Parlament

(Vec T-161/17)

(2017/C 151/49)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Marine Le Pen (Saint-Cloud, France) (v zastúpení: M. Ceccaldi a J.-P. Le Moigne, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie generálneho tajomníka Európskeho parlamentu z 6. januára 2017 prijaté podľa článkov 33, 43, 62, 67 a 68 rozhodnutia kancelárie Európskeho parlamentu 2009/C 159/01 z 19. mája a 9. júla 2008 „o vykonávacích opatreniach k štatútu poslancov Európskeho parlamentu“ v zmenenom a doplnenom znení, ktorým sa konštatuje pohľadávka voči žalobkyni vo výške 41 554 eur na základe neoprávnene vyplatených súm v súvislosti s parlamentnými asistentmi, odôvodňuje sa jej vymáhanie a poveruje sa príslušný vykonávajúci pracovník, aby v spolupráci s účtovným oddelením inštitúcie pristúpil k jej vymáhaniu na základe článku 68 vykonávacích opatrení a článkov 66, 78, 79 a 80 rozpočtových pravidiel,
- zrušil oznámenie o dlhu č. 2017-22 z 11. januára 2017, ktorým bola žalobkyňa informovaná o konštatovaní pohľadávky vo výške 41 554 voči jej osobe v nadväznosti na rozhodnutie generálneho tajomníka z 6. januára 2017, a o vymáhaní neoprávnene vyplatených súm v súvislosti s parlamentnými asistentmi na základe článku 68 vykonávacích opatrení k štatútu a článkov 78, 79 a 80 rozpočtového nariadenia.
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť všetky trovy konania,
- uložil Európskemu parlamentu, aby zaplatil M. Le Pen sumu 50 000,00 eur ako náhradu nahraditeľných výdavkov.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na vadách týkajúcich sa vonkajšej zákonnosti napadnutých aktov. Tento žalobný dôvod sa delí na päť častí.
 - Podľa prvej časti má právomoc vo veciach finančných rozhodnutí týkajúcich sa poslancov kancelária Európskeho parlamentu, a nie generálny tajomník.
 - Podľa druhej časti kancelária Európskeho parlamentu nemôže zmeniť povahu a obsah svojej vlastnej právomoci. Generálny tajomník pritom nepreukázal nijaké riadne poverenie predsedu kancelárie Parlamentu, ktorým by mu bola priznaná právomoc prijať a oznámiť napadnuté akty, pokiaľ ide o úpravu peňažných otázok týkajúcich sa poslancov.
 - Podľa tretej časti napadnuté akty nie sú dostatočne odôvodnené a boli prijaté svojvoľne.
 - Štvrtá časť je založená na porušení podstatných formálnych náležitostí.

- Piata časť je založená na nedostatku osobného preskúmania spisu generálnym tajomníkom Európskeho parlamentu.
- 2. Druhý žalobný dôvod je založený na vadách týkajúcich sa vnútornej zákonnosti napadnutých aktov. Tento žalobný dôvod sa ďalej delí na šesť častí.
 - Prvá časť je založená na porušení zásad legitímnej dôvery a právnej istoty.
 - Druhá časť je založená na neexistencii skutkových okolností podporujúcich napadnuté akty.
 - Podľa tretej časti sú napadnuté akty poznačené zneužitím právomoci.
 - Podľa štvrtej časti sú napadnuté akty poznačené zneužitím konania.
 - Piata časť je založená na diskriminačnej povahe napadnutých aktov a existencii *fumus persecutionis*.
 - Šiesta časť je založená na absencii nezávislosti OLAF-u.

Žaloba podaná 8. marca 2017 – EKETA/Komisia

(Vec T-166/17)

(2017/C 151/50)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Solún, Grécko) (v zastúpení: V. Christianos a S. Paliou, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že pohľadávka Európskej komisie, na základe ktorej jej má EKETA vrátiť sumu vo výške 197 799,52 eura zodpovedajúcu subvencii, ktorú dostala na projekt SENSATION, ako je uvedená v oznámení o dlhu č. 3241615291/29.11.2016, je neopodstatnená, pokiaľ ide o sumu 191 039,55 eura,
- určil, že suma 191 039,55 eura zodpovedá oprávneným nákladom a že spoločnosť EKETA nie je povinná vrátiť uvedenú sumu Európskej komisii, a
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni.

Dôvody a hlavné tvrdenia

1. Touto žalobou Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (ďalej len „EKETA“) namieta pohľadávky, ktoré Komisia uviedla v oznámení o dlhu č. 3241615291/29.11.2016 v súvislosti s realizáciou projektu SENSATION. Komisia v tomto oznámení o dlhu žiadala, aby jej spoločnosť EKETA vrátila časť subvencie, ktorú dostala na projekt SENSATION, v sume 197 799,52 eura. Pohľadávka vznikla po kontrole vykonanej Európskou komisiou v priestoroch žalobkyne.
2. Žalobkyňa sa v tejto súvislosti domáha, aby Všeobecný súd Európskej únie v zmysle článku 272 ZFEÚ určil, že z vyššie uvedenej sumy obsiahnutej v oznámení o dlhu predstavuje suma 191 039,55 eura oprávnené náklady a že EKETA nie je povinná vrátiť uvedenú sumu Komisii.
3. EKETA tvrdí, že vyššie uvedenú sumu 191 039,55 eura tvoria oprávnené náklady na zamestnancov, na subdodávateľa a nepriame náklady, ktoré Komisia chybné zamietla ako neoprávnené. Oprávnenosť nákladov žalobkyne potvrdzujú doklady, ktoré predložila Európskej komisii pri kontrole na mieste a v následnej korešpondencii, a ktoré predkladá Všeobecnému súdu.

Žaloba podaná 16. marca 2017 – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs/Komisia**(Vec T-168/17)**

(2017/C 151/51)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (Viedeň, Rakúsko) (v zastúpení: A. Schuster, Rechtsanwalt)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- vyhovel žalobe o neplatnosť a napadnuté rozhodnutie zrušil,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobkyňa domáha zrušenia rozhodnutia Komisie C (2017) 249 final z 13. januára 2017 týkajúceho sa potvrdzujúcej žiadosti žalobkyne o prístup k spisu na základe nariadenia (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení podstatných formálnych náležitostí, najmä povinnosti odôvodnenia.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení práv vyplývajúcich zo Zmlúv.

Žalobkyňa tvrdí, že výnimky, ktoré uplatnila Komisia, upravené v článku 4 nariadenia (ES) č. 1049/2001, sú protiprávne, pretože sú v rozpore s primárnym právom, ktoré má vyššie právnu silu, najmä s článkami 42 a 47 Charty základných práv Európskej únie.

Okrem toho podľa nej platí v práve Únie prednosť primárneho práva, ktoré má vyššiu právnu silu, pred týmto sekundárnym právom, ktoré je s ním súčasne v rozpore, takže Komisia nemala použiť výnimky stanovené v článku 4 nariadenia (ES) č. 1049/2001 aj z tohto dôvodu.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mím. vyd. 01/003, s. 331).

Žaloba podaná 17. marca 2017 – Pethke/EUIPO**(Vec T-169/17)**

(2017/C 151/52)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania***Žalobca:* Ralph Pethke (Alicante, Španielsko) (v zastúpení: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil rozhodnutie PERS-AFFECT-16-134 zo 17. októbra 2016, ktorým bol s účinkom od 17. októbra 2016 preradený z miesta riaditeľa oddelenia „operácií“ na miesto v monitorovacom centre a degradovaný na administrátora,

- priznal žalobcovi náhradu materiálnej a morálnej ujmy, ktorá mu vznikla v dôsledku porušenia práv, ako aj
- zaviazal EUIPO na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod: Porušenie ustanovení o disciplinárnom konaní služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“)

Žalobca tvrdí, že preradenie z vyššej pozície riaditeľa oddelenia na miesto administrátora bez možnosti služobného postupu nepredstavuje legitímne preradenie, ale disciplinárnu degradáciu, ktorá by z dôvodu neexistujúceho iného právneho základu vyžadovala disciplinárne konanie. Žalovaný úrad svojím konaním porušil článok 86 služobného poriadku, ako aj jeho prílohu IX.

2. Druhý žalobný dôvod: Protiprávne preradenie/zneužitie právomoci

Žalobca tvrdí, že neboli splnené podmienky pre riadne preradenie. Zosadenie a preradenie žalobcu totiž nie je v služobnom záujme, jednotlivé (meniace sa) dôvody pre preradenie žalobcu naznačujú, že došlo k zneužitiu právomoci a nebola tiež dodržaná zásada ekvivalencie požadovaná pre riadne preradenie.

3. Tretí žalobný dôvod: Porušenie zákazu svojvôle a zákazu diskriminácie na základe pohlavia žalobcu

Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že jeho zosadenie a preradenie na účely zvýšenia podielu žien v riadiacich funkciách predstavuje nepriamu diskrimináciu na základe pohlavia.

4. Štvrtý žalobný dôvod: Porušenie zásady proporcionality

Žalobca sa domnieva, že jeho disciplinárne preradenie predstavuje neprimerané opatrenie v rámci internej reorganizácie úradu.

5. Piaty žalobný dôvod: Porušenie práva na dobrú správu vecí verejných a povinnosť starostlivosti – Zásah do telesnej a psychickej nedotknuteľnosti žalobcu – Obťažovanie na pracovisku

V rámci piateho žalobného dôvodu žalobca uvádza, že jeho „nečakané“ zosadenie predstavuje útok na jeho telesnú a psychickú nedotknuteľnosť a chýba mu akákoľvek minimálna úroveň dobrej správy vecí verejných.

Z konania a opomenutia úradu plyní žalobcovi nárok na finančné odškodnenie za materiálnu a morálnu ujmu.

Žaloba podaná 15. marca 2017 – EKETA/Komisia

(Vec T-177/17)

(2017/C 151/53)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Solún, Grécko) (v zastúpení: V. Christianos a S. Paliou, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že pohľadávka Európskej komisie, na základe ktorej jej má EKETA vrátiť sumu vo výške 211 185,95 eura zodpovedajúcu subvencii, ktorú dostala na projekt ASK-IT, ako je uvedená v oznámení o dlhu č. 3241615292/29.11.2016, je neopodstatnená, pokiaľ ide o sumu 143 910,77 eura,
- určil, že suma 143 910,77 eura zodpovedá oprávneným nákladom a že spoločnosť EKETA nie je povinná vrátiť uvedenú sumu Európskej komisii, a
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyňi.

Dôvody a hlavné tvrdenia

1. Touto žalobou Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptixis (ďalej len „EKETA“) namieta pohľadávky, ktoré Komisia uviedla v oznámení o dlhu č. 3241615292/29.11.2016 v súvislosti s realizáciou projektu ASK-IT. Komisia v tomto oznámení o dlhu žiadala, aby jej spoločnosť EKETA vrátila časť subvencie, ktorú dostala na projekt ASK-IT, v sume 211 185,95 eura. Pohľadávka vznikla po kontrole vykonanej Európskou komisiou v priestoroch žalobkyne.
2. Žalobkyňa sa v tejto súvislosti domáha, aby Všeobecný súd Európskej únie v zmysle článku 272 ZFEÚ určil, že z vyššie uvedenej sumy obsiahnutej v oznámení o dlhu predstavuje suma 143 910,77 eura oprávnené náklady a že EKETA nie je povinná vrátiť uvedenú sumu Komisii.
3. EKETA tvrdí, že vyššie uvedenú sumu 143 910,77 eura tvoria oprávnené náklady na zamestnancov, na subdodávateľa a nepriame náklady, ktoré Komisia chybné zamietla ako neoprávnené. Oprávnenosť nákladov žalobkyne potvrdzujú doklady, ktoré predložila Európskej komisii pri kontrole na mieste a v následnej korešpondencii, a ktoré predkladá Všeobecnému súdu.

Žaloba podaná 21. marca 2017 – Menta y Limón Decoración/EUIPO – Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (vyobrazenie muža v regionálnom kroji)

(Vec T-183/17)

(2017/C 151/54)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Menta y Limón Decoración, SL (Argame, Španielsko) (v zastúpení: E. Estella Garbayo, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Santa Cruz de La Palma, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannéj známky: účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie (vyobrazenie muža v regionálnom kroji) – ochranná známka Európskej únie č. 10 822 013.

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 9. januára 2017 vo veci R 510/2015-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,

- potvrdil rozhodnutie z 28. januára 2015 vydané v prvom stupni zrušovacím oddelením EUIPO z dôvodu úplného zamietnutia ochrannej známky Spoločenstva č.10 822 013, ktorú prihlásila obec Santa Cruz de La Palma,
- uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy tohto konania, ako aj trovy odvolacieho konania a trovy konania o vyhlásení neplatnosti.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 53 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 20. marca 2017 – EKETA/Komisia

(Vec T-189/17)

(2017/C 151/55)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Solún, Grécko) (v zastúpení: V. Christianos a S. Paliou, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že pohľadávka Európskej komisie, na základe ktorej jej má EKETA vrátiť sumu vo výške 64 720,19 eura zodpovedajúcu subvencii, ktorú dostala na projekt HUMABIO, ako je uvedená v oznámení o dlhu č. 3241615288/29.11.2016, je neopodstatnená, pokiaľ ide o sumu 27 830,27 eura,
- určil, že suma 27 830,27 eura zodpovedá oprávneným nákladom a že spoločnosť EKETA nemá povinnosť vrátiť uvedenú sumu Európskej komisii, a
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni.

Dôvody a hlavné tvrdenia

1. Touto žalobou Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (ďalej len „EKETA“) namieta pohľadávky, ktoré Komisia uviedla v oznámení o dlhu č. 3241615288/29.11.2016 v súvislosti s realizáciou projektu HUMABIO. Komisia v tomto oznámení o dlhu žiadala, aby jej spoločnosť EKETA vrátila časť subvencie, ktorú dostala na projekt HUMABIO, v sume 64 720,19 eura. Pohľadávka vznikla po kontrole vykonanej Európskou komisiou v priestoroch žalobkyne.
 2. Žalobkyňa sa v tejto súvislosti domáha, aby Všeobecný súd Európskej únie v zmysle článku 272 ZFEÚ určil, že z vyššie uvedenej sumy obsiahnutej v oznámení o dlhu predstavuje suma 27 830,27 eura oprávnené náklady a že EKETA nemá povinnosť vrátiť uvedenú sumu Komisii.
 3. EKETA tvrdí, že vyššie uvedenú sumu 27 830,27 eura tvoria oprávnené náklady na zamestnancov a nepriame náklady, ktoré Komisia chybné zamietla ako neoprávnené. Oprávnenosť nákladov žalobkyne potvrdzujú doklady, ktoré predložila Európskej komisii pri kontrole na mieste a v následnej korešpondencii, a ktoré predkladá Všeobecnému súdu.
-

Žaloba podaná 22. marca 2017 – EKETA/Komisia**(Vec T-190/17)**

(2017/C 151/56)

*Jazyk konania: gréčtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Solún, Grécko) (v zastúpení: V. Christianos a S. Paliou, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že pohľadávka Európskej komisie, na základe ktorej jej má EKETA vrátiť sumu vo výške 172 992,15 eura zodpovedajúcu subvencii, ktorú dostala na projekt CATER, ako je uvedená v oznámení o dlhu č. 3241615289/29.11.2016, je neopodstatnená, pokiaľ ide o sumu 112 737,15 eura,
- určil, že suma 27 830,27 eura zodpovedá oprávneným nákladom a že spoločnosť EKETA nie je povinná vrátiť uvedenú sumu Európskej komisii, a
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni.

Dôvody a hlavné tvrdenia

1. Touto žalobou Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (ďalej len „EKETA“) namieta pohľadávky, ktoré Komisia uviedla v oznámení o dlhu č. 3241615289/29.11.2016 v súvislosti s realizáciou projektu CATER. Komisia v tomto oznámení o dlhu žiadala, aby jej spoločnosť EKETA vrátila časť subvencie, ktorú dostala na projekt CATER, v sume 172 992,15 eura. Pohľadávka vznikla po kontrole vykonanej Európskou komisiou v priestoroch žalobkyne.
2. Žalobkyňa sa v tejto súvislosti domáha, aby Všeobecný súd Európskej únie v zmysle článku 272 ZFEÚ určil, že z vyššie uvedenej sumy obsiahnutej v oznámení o dlhu predstavuje suma 112 737,15 eura oprávnené náklady a že EKETA nie je povinná vrátiť uvedenú sumu Komisii.
3. EKETA tvrdí, že vyššie uvedenú sumu 112 737,15 eura tvoria oprávnené náklady na zamestnancov a nepriame náklady, ktoré Komisia chybné zamietla ako neoprávnené. Oprávnenosť nákladov žalobkyne potvrdzujú doklady, ktoré predložila Európskej komisii pri kontrole na mieste a v následnej korešpondencii, a ktoré predkladá Všeobecnému súdu.

Žaloba podaná 27. marca 2017 – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (odtiene ružovej)**(Vec T-195/17)**

(2017/C 151/57)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobca: CeramTec (Plochingen, Nemecko) (v zastúpení: A. Renck a E. Nicolás Gómez, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobca.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka v ružovej farbe – ochranná známka Európskej únie č. 10 214 195.

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 15. februára 2017 vo veci R 930/2016-4.

Návrhy

Žalobca navrhuje navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a ďalšiemu účastníkovi konania pred odvolacím senátom v prípade, že vstúpi do konania ako vedľajší účastník, povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článkov 59 a 83 nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 27. marca 2017 – Naftogaz of Ukraine/Komisía

(Vec T-196/17)

(2017/C 151/58)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: NJSC Naftogaz of Ukraine (Kyjev, Ukrajina) (v zastúpení: D. Mjaaland, A. Haga, P. Grzejszczak, a M. Krakowiak, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2016) 6950 z 28. októbra 2016 o preskúmaní výnimky pre Ostseepipeline-Anbindungsleitung z povinnosti uplatniť zásadu prístupu tretích osôb a úpravu taríf povolenej na základe smernice 2003/55/ES, a
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že rozhodnutie Komisie z roku 2016 je neplatné z dôvodu nedostatku právomoci.
 - Článok 36 ods. 9 smernice 2009/73/ES neposkytuje Komisii právomoc schváliť rozhodnutie regulačného orgánu o zmene výnimky poskytnutej na základe článku 36 ods. 1, ktorú predtým schválila.
 - Alternatívne, keby Komisia mala právomoc schváliť také rozhodnutie, potom jej patrí právomoc len v niektorých prípadoch, napríklad v prípade, keď došlo k podstatnej zmene okolností od okamihu jej predchádzajúceho schválenia. V opačnom prípade by sa oslabil zásada právnej istoty. Vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci Komisia nebola oprávnená prijať dotknuté rozhodnutie.

2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 36 ods. 1 smernice 2009/73/ES.

- Alternatívne, keby Komisia mala v zásade právomoc prijať také rozhodnutie, mohla by tak urobiť len vtedy, keby boli splnené podmienky článku 36 ods. 1 smernice 2009/73/ES.
- Rozhodnutie bolo prijaté v rozpore s článkom 36 ods. 1 písm. a). Toto rozhodnutie nepovedie k zlepšeniu hospodárskej súťaže v dodávkach plynu, ani k zvýšeniu bezpečnosti dodávok v členských štátoch strednej a východnej Európy a Energetického spoločenstva.
- Rozhodnutie bolo prijaté v rozpore s článkom 36 ods. 1 písm. b). Od okamihu uvedenia plynovodu do prevádzky od júla 2011 neexistuje žiadne investičné riziko.
- Rozhodnutie bolo prijaté v rozpore s článkom 36 ods. 1 písm. e). Toto rozhodnutie poškodzuje hospodársku súťaž a účinné fungovanie vnútorného trhu v EÚ a v Energetickom spoločenstve, pretože môže posilniť dominantné postavenie spoločnosti PJSC Gazprom a jej pobočiek na príslušnom geografickom trhu, a prispieť k rozdeleniu vnútorného trhu na vnútroštátnej úrovni.

3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení povinnosti odôvodnenia.

- V rozpore s článkom 296 ZFEÚ rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené alebo neuvádza dostatočné dôkazy podporujúce závery Komisie.

4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 216 ods. 2 ZFEÚ.

- Podľa článku 216 ods. 2 ZFEÚ sú dohody uzavreté Úniou záväzné pre inštitúcie Únie a členské štáty.

V rozpore s článkom 6 Zmluvy o založení Energetického spoločenstva môže rozhodnutie ohroziť stabilitu regulačného a trhového rámca, ktorý stimuluje investície do plynárenských sietí, znížiť bezpečnosť dodávok a zabrániť rozvoju hospodárskej súťaže. V rozpore s článkom 18 Zmluvy o založení Energetického spoločenstva umožňuje spoločnosti Gazprom zneužívať jej dominantné postavenie na príslušnom trhu.

V rozpore s článkom 6 ods. 1 Zmluvy o energetickej charte má rozhodnutie nežiaduci vplyv na hospodársku súťaž v energetickom odvetví. V rozpore s článkom 10 ods. 1 Zmluvy o Energetickej charte poskytuje spoločnosti Gazprom ako investorovi preferenčné zaobchádzanie a má nepriaznivý vplyv na investície spoločnosti Naftogaz do ukrajinského plynového prepravného systému.

V rozpore s článkom 274 Dohody o pridružení medzi EÚ a Ukrajinou sa rozhodnutie prijalo bez konzultácie alebo spolupráce s Ukrajinou.

Žaloba podaná 28. marca 2017 – Abel a i./Komisia

(Vec T-197/17)

(2017/C 151/59)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Marc Abel (Montreuil, Francúzsko) a 1438 ďalších žalobcov (v zastúpení: J. Assous, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- rozhodol, že Európska komisia konala protiprávne,
- uznal, že prijatím nariadenia Komisie (EÚ) 2016/646 z 20. apríla 2016, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 692/2008, pokiaľ ide o emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 6), bola žalobcom spôsobená ujma,

- uložil Európskej komisii povinnosť zaplatiť 1 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobcom z dôvodu prijatia takého nariadenia a jedného symbolického eura ako náhradu majetkovej ujmy,
- uložil Európskej komisii príkaz na, ktorým sa jej nariadi okamžité zníženie „konečného faktora zhody“ vytvoreného nariadením (EÚ) 2016/646 na 1 a odvolanie „dočasného faktora zhody“ stanoveného na 2,1,
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú tieto skutočnosti:

1. Žalovaná sa dopustila pochybení pri prijatí sporného nariadenia v rámci výkonu svojej právomoci, ktorú na ňu preniesli Európsky parlament a Rada nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel (Ú. v. EÚ L 171, 2007, s. 1), v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu. Konkrétne ide o:
 - porušenie právnych predpisov tak primárneho, ako aj sekundárneho práva Únie v oblasti životného prostredia,
 - porušenie podporných noriem práva Spoločenstva, akými sú všeobecné zásady zákazu zhoršovania dosiahnutej úrovne, predchádzania škodám, prevencie, pôsobenia pri zdroji a zásada znečisťovateľ platí,
 - zneužitie procesných pravidiel v tom zmysle, že Komisia nemohla použiť regulačný postup s kontrolou na účely zmeny podstatného prvku nariadenia (ES) č. 715/2007,
 - porušenie podstatných náležitostí v tom zmysle, že v dôsledku sporného nariadenia nebolo možné uplatniť demokratické záruky vyplývajúce z použitia riadneho legislatívneho postupu, ktorým je postup spolurozhodovania Európskeho parlamentu a Rady.
2. Existencia skutočnej a určitej ujmy a priamej príčinnej súvislosti medzi konaním Komisie a údajnou ujmov.

Žaloba podaná 29. marca 2017 – EKETA/Európska komisia

(Vec T-198/17)

(2017/C 151/60)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobca: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptysis (EKETA) (Thessaloniki, Grécko) (v zastúpení: V. Christianos a S. Paliou, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že výzva Európskej komisie určená výskumnému stredisku EKETA, aby vrátilo čiastku 38 241,00 eura zodpovedajúcu platbe, ktorá sa mu poskytla na projekt ACTIBIO, a ktorá je uvedená vo výzve na úhradu č. 3241615335/29.11.2016, je bezdôvodná, pokiaľ ide o čiastku 9 353,56 eura;

- určil, že čiastka 9 353,56 eura je oprávneným výdavkom a že výskumné stredisko EKETA nie je povinné ju vrátiť Európskej komisii;
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené žalobcom

Dôvody a hlavné tvrdenia

1. Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (ďalej len „EKETA“) svojou žalobou napadlo výzvu, ktorú Komisia urobila vo vzťahu k úhrade č. 3241615335/29.11.2016 v súvislosti s účasťou na projekte ACTIBIO. Touto výzvou Komisia vyzvala výskumné stredisko EKETA, aby jej vrátilo časť platby, ktorá sa mu poskytla na projekt ACTIBIO, vo výške 38 241,00 eura. Táto výzva bola predložená na základe kontroly na mieste, ktorú Európska komisia vykonala v priestoroch žalobcu.
 2. V tejto súvislosti sa žalobca domáha, aby Všeobecný súd určil v zmysle článku 272 ZFEÚ, že z uvedenej čiastky stanovenej vo výzve je čiastka 9 353,56 eura oprávneným výdavkom a stredisko nie je povinné ju vrátiť Komisii.
 3. Žalobca tvrdí, že uvedená čiastka 9 353,56 eura predstavuje oprávnený výdavok na zamestnancov a nepriame výdavky, ktoré Komisia nesprávne odmietla ako neprípustné výdavky. Prípustnosť výdavkov žalobcu potvrdzuje dôkaz, ktorý žalobca preukázal Európskej komisii pri kontrole na mieste, následne v korešpondencii a ktorý predkladá aj Všeobecnému súdu.
-

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK